

Постанова Верховної Ради України

Про звіт Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування обставин підписання газових угод між НАК «Нафтогаз України» та ВАТ «Газпром» щодо наявності ознак державної зради в сфері економічної безпеки України

Заслухавши звіт Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування обставин підписання газових угод між НАК «Нафтогаз України» та ВАТ «Газпром» щодо наявності ознак державної зради в сфері економічної безпеки України, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Звіт Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування обставин підписання газових угод між НАК «Нафтогаз України» та ВАТ «Газпром» щодо наявності ознак державної зради в сфері економічної безпеки України (далі - Тимчасова слідча комісія) взяти до відома.

2. Верховна Рада України зазначає, що 17-19 січня 2009 року під час ведення переговорів та підписання Директив на укладення газових контрактів між НАК «Нафтогаз України» та ВАТ «Газпром» Прем'єр-міністр України Тимошенко Ю. В.:

2.1. приховала від суспільства та влади факти існування боргу її приватних компаній перед Міністерством оборони Російської Федерації у сумі 405 311 181 долар США та існування в Російській Федерації кримінальної справи, в якій доведено вину Тимошенко Ю. В. у неодноразовому даванні хабарів посадовим особам Міністерства оборони Російської Федерації. Ці обставини, безперечно, свідчать про конфлікт інтересів та суттєво впливали на прийняття рішення Прем'єр-міністром України на користь іноземної держави;

2.2. одноосібно погодилася на дискримінаційні умови газових контрактів, які порушили умови підписаного раніше, 2 жовтня 2008 року, Меморандуму між урядом Російської Федерації та Кабінетом Міністрів України про співпрацю в газовій сфері;

2.3. достеменно знаючи, що Кабінет Міністрів України відмовився затвердити Директиви на підписання

газових контрактів на дискримінаційних умовах, видала одноосібно Директиви, хоча такі повноваження належать виключно Кабінету Міністрів України як колегіальному органу виконавчої влади;

2.4. здійснила протиправний тиск на підпорядковану особу - Голову правління НАК «Нафтогаз України», який відмовлявся підписувати газові контракти на дискримінаційних умовах, та змусила його підписати такі контракти під загрозою звільнення.

3. Прем'єр-міністр України Тимошенко Ю. В. порушила Конституцію України, закріплені Законом України «Про Кабінет Міністрів України» базові демократичні принципи роботи Кабінету Міністрів України, такі як верховенство права, законність, колегіальність, відкритість та прозорість (стаття 3 Закону України «Про Кабінет Міністрів України»).

4. У діях Прем'єр-міністра України Тимошенко Ю.

В. вбачаються ознаки кримінальних злочинів та особиста залежність і зацікавленість, які виходять за рамки перевищення влади та службових повноважень, в яких Тимошенко Ю. В. визнана винною судом. Серед ознак інших злочинів дії Тимошенко Ю. В. мають і ознаки державної зради. Ці обставини мають бути досліджені правоохоронними органами, оскільки Тимчасова слідча комісія виступила всі наявні в неї можливості для встановлення об'єктивних обставин підписання газових контрактів.

5. Верховна Рада України вимагає від усіх посадових осіб держави діяти виключно відповідно до Конституції та законів України. Конституція України дозволяє посадовим особам державних органів влади діяти виключно на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (стаття 19 Конституції Ук-

раїни). Демократія - це процедура.

6. З метою недопущення порушення Конституції України та демократичних принципів роботи органів державної влади та вищих посадових осіб держави Верховна Рада України звертається до Президента України, Кабінету Міністрів України, Генеральної прокуратури України та Служби безпеки України з рекомендацією посилити контроль за законністю дій посадових осіб держави та посадовців органів влади.

Верховна Рада України вважає, що демократичні принципи законності, верховенства права, прозорості та відкритості повинні бути основою дій будь-якої посадової особи без виключень.

7. Направити звіт Тимчасової слідчої комісії до Президента України, Кабінету Міністрів України, Генеральної прокуратури України, Служби безпеки України для відповідного реагування.

8. Направити звіт Тимчасової слідчої комісії: Раді Європи; Парламентській асамблеї Ради Європи; Раді Європейського Союзу; Європейській комісії; Європейському Парламенту; главам держав, урядів та парламентів країн - членів Європейського Союзу, Російської Федерації, Сполучених Штатів Америки, Канади; Парламентській асамблеї НАТО; Генеральному секретарю ООН, ОБСЄ.

9. Опублікувати звіт Тимчасової слідчої комісії в газеті «Голос України».

10. Тимчасовій слідчій комісії проінформувати дипломатичні представництва іноземних держав в Україні про результати своєї роботи.

11. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова
Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ,
20 березня 2012 року.
№ 4543-VI.

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Тимчасова слідча комісія з питань розслідування обставин підписання газових угод між НАК "Нафтогаз України" та ВАТ "Газпром" щодо наявності ознак державної зради в сфері економічної безпеки України
01008, м. Київ, вул. М. Грушевського, 5, тел. (044) 253-09-49

ЗВІТ

Тимчасова слідча комісія Верховної Ради України з питань розслідування обставин підписання газових угод між НАК "Нафтогаз України" та ВАТ "Газпром" щодо наявності ознак державної зради в сфері економічної безпеки України (далі - Тимчасова слідча комісія) утворена Верховною Радою України постановою від 17 березня 2011 року №3145-VI відповідно до частини четвертої статті 89 Конституції України, статті 87 Регламенту Верховної Ради України.

Тимчасова слідча комісія, враховуючи великий резонанс та публічність теми підписання газових угод 2009 року, визначила та реалізувала наступні принципи роботи:

1. Тимчасова слідча комісія працювала виключно на підставі документальних матеріалів, отриманих офіційним шляхом, що гарантує достовірність фактів, обставин і об'єктивність висновків, викладених у Звіті.

2. Робота Тимчасової слідчої комісії проходила за участі членів від влади та опозиції, у відкритому режимі, із запрошенням представників засобів масової інформації та публікаціями матеріалів.

3. В ході роботи Тимчасова слідча комісія використала всі наявні у парламентської комісії засоби для встановлення реальних обставин підписання газових угод.

Хоча фракція Блоку Юлії Тимошенко відмовилась делегувати своїх представників до складу Тимчасової слідчої комісії, комісія визнана повноважною, легітимною і була постійно відкрита для приєднання до її роботи парламентарів від БЮТ.

В ході проведеного Тимчасовою слідчою комісією розслідування встановлено:

1. На час незаконного втручання в газові переговори прем'єр-міністр України Тимошенко Ю.В. приховала від суспільства та органів влади України обставини особистої залежності від Росії та наявність конфлікту інтересів.

1.1. Перша обставина - це офіційно встановлений борг перед Міністерством оборони Російської Федерації у сумі 405 млн. (чотириста п'ять мільйонів) доларів США, який мали приватні комерційні компанії ЗАТ ПФК "Єдині енергетичні системи України" та ТОВ "Торговий дім "Босфор", власниками яких були Тимошенко Ю.В. та її чоловік Тимошенко О.Г. Цей борг був безпосередньо пов'язаний з поставками в Україну російського газу.

1.2. Друга обставина - це існування в Росії кримінальної справи та доказаної вини Тимошенко Ю.В. у неодноразовій дачі хабарів посадовим особам Міністерства оборони Російської Федерації. Ця справа не спрямована до суду тільки тому, що Тимошенко Ю.В. погодилась на її закриття у грудні 2005 року за нереабілітуючих обставин, за закінченням терміну притягнення до кримінальної відповідальності. Матеріали справи тримались Генеральною прокуратурою Російської Федерації у глибокій таємниці, і були надані українській стороні тільки в 2011 році. З матеріалів слідує, що обставини закриття кримінальної справи, порушеної стосовно Тимошенко Ю.В. за організацію неодноразової дачі хабарів, викликають питання з точки зору відповідності законодавству Російської Федерації.

2. Умови газових контрактів були погоджені особисто прем'єр-міністрами України та Російської Федерації в ніч з 17 на 18 січня у місті Москві під час таємних переговорів віч-на-віч. Ці умови порушили основні принципи побудови українсько-російських відносин у газовій сфері, які були встановлені 2 жовтня 2008 року у Меморандумі про співробітництво у газовій сфері між урядами України та Російської Федерації. Прем'єр-міністр України Тимошенко Ю.В. не мала повноважень ні від Президента України, ні від Кабінету Міністрів України на зміну раніше досягнутих міжурядових домовленостей, тим більш, в усній формі.

3. НАК "Нафтогаз України", в особі голови правління Дубини О.В., відмовилась підписувати газові угоди на вкрай не вигідних та неринкових умовах, встановлених в результаті таємних особистих перемовин прем'єр-міністрів України та Російської Федерації. Але Прем'єр-міністр України Тимошенко Ю.В. вимагала від підлеглого Дубини О.В. підписати заздалегідь не вигідні контракти, використовуючи погрози звільнення з роботи. Не дивлячись на погрози звільнення з роботи, голова правління компанії НАК "Нафтогаз України" Дубина О.В. заявив, що підпише нову редакцію газових контрактів тільки за умови, що таке рішення прийме Кабінет Міністрів України та надасть письмової Директиви щодо умов контрактів.

4. Після відмови Дубини О.В., за ініціативою Прем'єр-міністра України Тимошенко Ю.В., яка знаходилась в Москві, перший віце-прем'єр Турчинов О.В. скликав у м. Києві екстрене засідання Кабінету Міністрів України. На цьому засіданні 19 січня 2009 року Турчинов О.В. запропонував членом уряду прийняти Директиви Уряду на підписання газових угод за умовами, запропонованими Тимошенко Ю.В. Але абсолютна більшість членів Уряду Тимошенко Ю.В. категорично відмовились приймати Директиви Уряду щодо таких умов газових контрактів, які були неринкові та збиткові для України. В результаті питання прийняття Урядом Директив було знято з порядку денного.

5. Прем'єр-міністр України Тимошенко Ю.В., отримавши інформацію про відмову Кабінету Міністрів України від прийняття і затвердження Директив на не вигідних для України умовах, пішла на грубе перевищення своїх службових повноважень. Привласнивши собі функції колективного органу виконавчої влади - Кабінету Міністрів України, прем'єр-міністр України Тимошенко Ю.В. одноосібно склала "Директиви", підписала і скріпила їх печаткою Кабінету Міністрів України, а потім надала голові НАК "Нафтогаз України" Дубині О.В. При цьому, вона не повідомила Дубину О.В., що ці "Директиви" не є Директивами Кабінету Міністрів України та змусила його підписати заздалегідь збиткові для України та неринкові по суті контракти. В результаті підписання газових угод під тиском та на умовах Тимошенко Ю.В., інтересам української сторони було завдано збитків на мільярди доларів США.

Таким чином, під час незаконного втручання Тимошенко Ю.В. в газові переговори та перевищення нею службових повноважень, яке завдало істотної шкоди українським інтересам і спричинило тяжкі наслідки, існували приховані нею особисті обставини, що очевидно суттєво вплинули на її рішення на користь протилежної

сторони. В результаті, підписані газові контракти виявились дискримінаційними: вкрай вигідними Росії і кабальними для України.

Тимчасовою слідчою комісією направлено понад 127 запитів і звернень до різних органів, установ, підприємств, організацій, фізичних осіб, зокрема до: Державного комітету статистики України, Міністерства енергетики та вугільної промисловості України, Служби безпеки України, Генеральної прокуратури України, Міністерства закордонних справ України, Кабінету Міністрів України, Головного управління статистики у Дніпропетровській області, Дніпропетровського міського голови, Адміністрації Президента України, НАК "Нафтогаз України", Міністерства оборони Російської Федерації, Генеральної прокуратури Російської Федерації через Генеральну прокуратуру України, органів Державної податкової служби, Прокуратури Дніпропетровської області, судових органів, Вищої кваліфікаційної комісії суддів тощо. Отримані відповіді та документи опрацьовані і проаналізовані.

Наведені висновки Тимчасової слідчої комісії ґрунтуються на наступних документах.

1. Питання відповідності законодавству України "Директив делегації НАК "Нафтогаз України" на переговори з ВАТ "Газпром" щодо укладання Контракту купівлі-продажу природного газу в 2009-2019 роках та Контракту про обсяги та умови транзиту природного газу через територію України на період з 2009 по 2019 роки", підписаних Прем'єр-міністром України Тимошенко Ю.В. 19 січня 2009 року.

Конституція України зобов'язує органи державної влади та їх посадових осіб діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією України та законами України (ст.19 Конституції України). Таким чином, якщо громадяни можуть керуватися принципом "дозволено все, що не заборонено", то посадові особи держави, - навпаки. Щодо них Конституцією України встановлено імперативну норму - "заборонено все, що не дозволено".

Таким чином, Прем'єр-міністр України Тимошенко Ю.В. під час ведення переговорів та підписання газових угод мала право діяти виключно в межах та у спосіб, визначені Конституцією та законами України, а також Регламентом Кабінету Міністрів України, затвердженим Кабінетом Міністрів України у відповідності до ст.4 Закону України "Про Кабінет Міністрів України".

Згідно зі статтею 117 Конституції України Кабінет Міністрів України в межах своєї компетенції видає постанови і розпорядження, які є обов'язковими до виконання.

У статті 3 Закону України "Про Кабінет Міністрів України" визначено, що діяльність Кабінету Міністрів України ґрунтується на принципах верховенства права, законності, поділу державної влади, безперервності, колегіальності, солідарної відповідальності, відкритості та прозорості. Кабінет Міністрів України здійснює виконавчу владу на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Кабінет Міністрів України є колегіальним органом. Згідно зі статтею 43 Закону України "Про Кабінет Міністрів України" (у редакції, яка діяла у 2008-2009 роках) Кабінет Міністрів України спрямовує свою діяльність на виконання Конституції та законів України, актів Президента України, постанов Верховної Ради України, Програми діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої Верховною Радою України. Кабінет Міністрів України відповідно до Конституції та законів України здійснює свої повноваження шляхом прийняття рішень на засіданнях більшістю голосів від посадового складу Кабінету Міністрів України, визначеного відповідно до статті 6 цього Закону.

Регламент Кабінету Міністрів України, параграф 6 (від 18 липня 2007 р. №950, у редакції станом на січень 2009 р.) визначає: проекти урядових заяв, декларацій, директив, листів, звернень і меморандумів Кабінет Міністрів розглядає на своїх засіданнях.

У параграфі 21 Регламенту Кабінету Міністрів України визначено, що рішення Кабінету Міністрів приймаються шляхом голосування більшістю голосів посадового складу Кабінету Міністрів.

Згідно із параграфом 46 Регламенту Кабінету Міністрів України акти Кабінету Міністрів з організаційно-розпорядчих та інших поточних питань видаються у формі розпоряджень. Розпорядження Кабінету Міністрів видаються з питань: схвалення програми, плану заходів, концепції, стратегії, основних напрямів реалізації державної політики та інших програмних документів концептуального характеру, концепції державної цільової програми та закону, директив, урядової заяви, листа, звернення, декларації, меморандуму тощо.

Таким чином, прийняття Директив є прерогативою Кабінету Міністрів України. Вони приймаються колегіальним рішенням Кабінету Міністрів більшістю голосів членів Кабінету Міністрів та оформлюються Розпорядженням Кабінету Міністрів, що підписується Прем'єр-міністром України.

У статті 44 Закону України "Про Кабінет Міністрів України" (у редакції, яка діяла у 2008-2009 роках) чітко визначені повноваження Прем'єр-міністра України.

1. Прем'єр-міністр України:

1) керує роботою Кабінету Міністрів України, спрямовує діяльність Кабінету Міністрів України на забезпечення здійснення внутрішньої і зовнішньої політики держави, виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої Верховною Радою України, та здійснення інших повноважень, покладених на Кабінет Міністрів України;

2) координує діяльність членів Кабінету Міністрів України;

3) вносить на розгляд Верховної Ради України подання про призначення членів Кабінету Міністрів України (крім Міністра закордонних справ України та Міністра оборони України), а також Голови Антимонопольного комітету України, Голови Державного комітету телебачення та радіомовлення України, Голови Фонду державного майна України;

4) вносить на розгляд Кабінету Міністрів України:

пропозиції щодо кандидатур для призначення на посаду і звільнення з посади голів місцевих державних адміністрацій та щодо внесення Президенту України подань про призначення на посаду або звільнення з посади голів місцевих державних адміністрацій;

подання щодо кандидатур для призначення на посаду і звільнення з посади керівників центральних органів виконавчої влади, що не входять до складу Кабінету Міністрів України;

подання відповідно до закону щодо кандидатур для призначення на посаду і звільнення з посади членів колегіальних центральних органів виконавчої влади, що не входять до складу Кабінету Міністрів України;

подання про утворення, реорганізацію та ліквідацію міністерств, інших центральних органів виконавчої влади;

пропозиції щодо утворення урядових комітетів та їх посадового складу;

5) формує проект порядку денного засідання Кабінету Міністрів України;

6) скликає засідання Кабінету Міністрів України та головує на них;

7) підписує акти Кабінету Міністрів України;

8) скріплює підписом акти Президента України у випадках, передбачених пунктами 5, 18, 21 і 23 частини першої статті 106 Конституції України;

9) представляє Кабінет Міністрів України у відносинах з іншими органами, підприємствами, установами та організаціями в Україні та за її межами;

10) вступає у відносини з урядами іноземних держав, веде переговори і підписує міжнародні договори відповідно до закону та актів Президента України;

11) вносити на розгляд Кабінету Міністрів України пропозиції щодо затвердження голів спільних міжурядових комісій з питань співробітництва, що утворюються на підставі міжнародних договорів, укладених від імені Кабінету Міністрів України.

2. Прем'єр-міністр України може здійснювати інші повноваження, передбачені Конституцією, цим та іншими законами України.

Конституція України, Закон України "Про Кабінет Міністрів України", Регламент Кабінету Міністрів України, як і будь-які інші закони України не містять повноважень Прем'єр-міністра України одноосібно видавати директиви, їх підписувати.

Відповідно до параграфу 10 Регламенту Кабінету Міністрів України печатка з найменуванням "Кабінет Міністрів України" і зображенням Державного Герба України використовується для документування діяльності Кабінету Міністрів, як колегіального органу, а не Прем'єр-міністра України.

Прем'єр-міністр України Тимошенко Ю.В. не мала права одноосібно видавати Директиви з будь-якого питання, оскільки таке право не передбачено для прем'єр-міністра України Конституцією України та законами України.

Отже, Директиви делегації НАК "Нафтогаз України" на переговори з БАТ "Газпром" щодо укладання Контракту купівлі-продажу природного газу в 2009-2019 роках та Контракту про обсяги та умови транзиту природного газу через територію України на період з 2009 по 2019 роки, підписані Прем'єр-міністром України Тимошенко Ю.В. 19 січня 2009 року, стали непередбаченим Конституцією України та законами України способом особистого втручання Прем'єр-міністра України Тимошенко Ю.В. у хід переговорів з газових питань, що є перевищенням влади та службових повноважень Прем'єр-міністром України Тимошенко Ю.В.

П. Встановлення хронології та фактичних обставин, пов'язаних із переговорами у 2008-2009 роках щодо відносин у сфері постачання і транзиту газу:

12 березня 2008 року БАТ "Газпром" і НАК "Нафтогаз України" підписали Угоду про розвиток відносин у газовій сфері. У відповідності з Угодою з березня по грудень 2008 року в Україну постачається природний газ центрально- і середньоазійського походження у обсязі не менше 49,8 млрд. куб. м за ціною 179,5 дол. США за 1 тис. куб. м (всього за рік обсяг поставок - 55 млрд. куб. м).

2 жовтня 2008 року Прем'єр-міністрами України та Російської Федерації підписано Меморандум про співробітництво у газовій сфері між урядами України та Російської Федерації, положеннями якого було, зокрема, зафіксовано:

- перехід на ринкові принципи господарювання та ціноутворення в постачанні газу;
- закріплення наміру перейти на прямі довгострокові відносини між БАТ "Газпром" і НАК "Нафтогаз України" з 1 січня 2009 року;
- встановлення 3-річного перехідного періоду для встановлення ринкових, економічно обґрунтованих цін на газ та транзит;
- встановлення принципу взаємопогоджених цін на газ для споживачів України і тарифів на транзит газу територією України.

БАТ "Газпром" була підписана Угода про принципи довгострокового співробітництва в газовій галузі, в якій були реалізовані принципи Меморандуму.

19 січня 2009 року Прем'єр-міністр України Тимошенко Ю.В. особисто надала голіві НАК "Нафтогаз України" Дубині О.В. одноосібно видані та підписані нею письмові "Директиви делегації НАК "Нафтогаз України" на переговори з БАТ "Газпром" щодо укладання Контракту купівлі-продажу природного газу в 2009-2019 роках та Контракту про обсяги та умови транзиту природного газу через територію України на період з 2009 по 2019 роки", скріплені гербовою печаткою Кабінету Міністрів України, які корінним чином порушили принципи та положення раніше укладеного міжурядового документа - Меморандуму від 2 жовтня 2008 року.

На підставі цих Директив було укладено угоди між НАК "Нафтогаз України" та БАТ "Газпром" від 19.01.2009 року на купівлю-продаж газу та транзит газу через Україну.

Так, всупереч раніше укладеним міжурядовому Меморандуму та Угоді про принципи довгострокового співробітництва у газовій сфері:

- в "Директивах" і контрактах з'явилася вже не ринкова, а "політична" базова ціна 450 доларів США за тис. куб м газу, яка, за текстом "Директив", "визначається за підсумками домовленостей Прем'єр-міністрів України та Російської Федерації 17 січня 2009 року в розмірі 450 дол.США за 1000 куб. метрів";
- перехідний період для України змінено з 3 років, як це визначалось Меморандумом від 2 жовтня 2008 року, на лише один пільговий рік - 2009-ий;
- було порушено принцип взаємопов'язаності цін на транзит та купівлю газу, в результаті чого ціна на газ для України значно зросла, а ставка транзиту для Росії залишилась незмінною.

Як свідчать документи, Тимошенко Ю.В. прийняла таке рішення особисто, одноосібно в порушення Конституції України, Закону України "Про Кабінет Міністрів України" та Регламенту Кабінету Міністрів України, перевищивши владу та службові повноваження.

Так, з протоколів допиту свідка Дубини О.В. та його очної ставки з Тимошенко Ю.В. стало відомо, що громадянин Дубина О.В., який працював з грудня 2007 року по березень 2009 року на посаді Голови правління НАК "Нафтогаз України", **категорично відмовлявся підписати угоди на умовах, які визначила Тимошенко Ю.В. за результатами перемовин з Путіним В.В., оскільки базова ціна 450 доларів США за 1000 куб. м газу була не економічною чи ринковою, а політичною. Коли Тимошенко Ю.В. продовжила чинити тиск на нього, Дубина О.В. заявив, що підпише контракт тільки за умови затвердження директив Кабінетом Міністрів України.** На це Тимошенко Ю.В. заявила Дубині О.В., що таке рішення Кабінету Міністрів України буде. За декілька годин Тимошенко Ю.В. у місті Москві 19 січня 2009 року надала Дубині О.В. письмові "Директиви делегації НАК "Нафтогаз України" на переговори з БАТ "Газпром" щодо укладання Контракту купівлі-продажу природного газу в 2009-2019 роках та Контракту про обсяги та умови транзиту природного газу через територію України на період з 2009 по 2019 роки". **Ці "Директиви" були особисто підписані Прем'єр-міністром Тимошенко Ю.В. та скріплені гербовою печаткою Кабінету Міністрів України.**

Дослідивши стенограму засідання Кабінету Міністрів України від 19 січня 2009 року, Тимчасова слідча комісія встановила, що **абсолютна більшість членів Кабінету Міністрів України відмовилась підтримувати Директиви Кабінету Міністрів України щодо укладання газових контрактів, і Кабінетом Міністрів України такі Директиви не приймалися.**

Таким чином, Тимошенко Ю.В. після того, як пообіцяла Дубині О.В. надати Директиви Кабінету Міністрів, отримавши інформацію, що рішення Кабінетом Міністрів не прийнято, надала голові правління НАК "Нафтогаз України" Дубині О.В. письмові директиви, прийняті нею одноосібно, підписані нею особисто та завернені великою гербовою печаткою з найменуванням "Кабінет Міністрів України". При цьому, Прем'єр-міністр України Тимошенко Ю.В. не повідомила голову НАК "Нафтогаз України" Дубину О.В. про те, що директиви на засіданні Кабінету Міністрів прийняті не були, більш того, категорично не схвалені, як неприйнятні. У той же час, **Дубина О.В. зазначив: "Я можу стверджувати, що якби я знав, що рішенням Кабінету Міністрів України ця Директива не прийнята, я б нізащо цієї угоди не підписав би."** (процитовано з протоколу допиту свідка у кримінальній справі, порушеній за фактом перевищення службових повноважень службовими особами НАК "Нафтогаз України" за ч.3 ст. 365 Кримінального кодексу України, який Тимчасова слідча комісія отримала на свій запит від Генеральної прокуратури України).

Тимошенко Ю.В. фактично визнала факт тиску на голову правління НАК "Нафтогаз України" Дубину О.В. У протоколі очної ставки від 20 квітня 2011 року між Тимошенко Ю.В. та Дубиною О.В., **Тимошенко власноруч зробила такий запис: "Хочу ще раз повідомити, що директиви (доручення), яке я підписала 19 січня 2009 року є обов'язковими для виконання всіма посадовими особами НАК "Нафтогазу". Якщо б вони не виконали директиву, то були б звільнені з роботи..."**

Тимчасова слідча комісія звертає увагу, що НАК "Нафтогаз України" є господарюючим суб'єктом з власним Статутом, згідно з яким його органами управління є Спостережна Рада, Правління та голова правління. Відповідно, ще і за цих підстав прем'єр-міністр України одноосібно не вправі ні втручатись у діяльність цього господарюючого суб'єкту, ні звільняти його керівників з посад.

Стенограма засідання Кабінету Міністрів України 19 січня 2009 року є не лише задокументованим підтвердженням і важливим доказом незаконних дій Тимошенко Ю.В., а також висвітлює повну невідповідність умов "Директив" інтересам України та ринковим умовам. Саме тому **Тимчасова слідча комісія вважає за необхідне включити до Звіту витяги зі Стенограм, які демонструють позиції членів Кабінету Міністрів України.**

19 січня 2009 року Перший віце-прем'єр-міністр України Турчинов О.В. вдень скликав позачергове термінове засідання Кабінету Міністрів, другим питанням на якому було поставлено "Питання зовнішньоекономічної діяльності НАК "Нафтогаз України".

"Перший віце-прем'єр-міністр Турчинов: "...Я проінформував вас, що Прем'єр-міністр і Міністр палива та енергетики, і керівник НАК "Нафтогазу" знаходяться зараз у столиці Російської Федерації в місті Москві, де в напруженому режимі, ви знаєте, уже фактично третю добу обговорюються питання підписання угоди. Ще раз кажу, дуже складно йдуть переговори.

І Прем'єр-міністр з Міністром палива та енергетики попросили, підтримуючи, безумовно, голосуючи за це, просили підтримати директиви. Я дуже коротко скажу по цих директивах.

Ви знаєте позицію Москви, щоб тільки 450, яка є політичною, неприйнятною для нас... Що стосується формули? Домовленість наступна, що ми виходимо на формульну ціну, але реальна формульна ціна працює з 2010 р....

...Максимальна позиція, по якій ми даємо доручення підписати контракт, полягає в наступному: що 450 - це максимальна базова ціна з розрахунку мінімальної знижки 20%, це перша позиція, це межа. Зможуть ув'язати до формули - це буде гарно. Не зможуть - не більше 450, при умові 20% знижка. Раз. Далі. При умові, що надається знижка, російська сторона вимагає ціну спочатку 1,6, як було підписано ви знаєте, нашими попередниками в контрактах, але ж тут стоїть ціна 1,7, тобто, не нижче 1,7. Два. Третя позиція принципова - принципова позиція для підписання угоди, без якої угода підписана не буде. Це 10 млрд. 345 млн. кубів газу за ціною 1,6 млрд. Тобто виходить цей газ за ціною 150-145 десь, 150 дол. Виходить вартість газу, той, який фактично, ми забираємо...

... А газ формально законотрактований РосУкрЕнерго. Тому Газпром приймає рішення сивове, не зважаючи на опір, який йде з боку прихильників і прихильників...

...Я не можу сказати, яка буде ціна. Навряд чи хто може сказати. ...

... 450 - це позиція Російської Федерації. Вона було озвучена, це не є нова. Зрозуміло, що це не є ініціатива України. Фактично ми вийшли, щоб зберегти авторитет і не опускаючи його надто низько наших російських колег, вони сказати 450, тому тут світиться 450. Ми вийшли на базову ціну 360, ви розумієте. 360, щоб і не називати, що базова ціна буде 360, тоді виходить, що і Президент Російської Федерації, і Прем'єр-міністр Російської Федерації не відповідають за свої слова. Для того, щоб так не було, написали "450 мінус 20%". Зрозуміло, що якби вони утримали слово, 450 ціна збереглась, але ж ми беремо базову 360.

...Зрозуміло, що безумовно середньоевропейської ціни не існує. В кожній країні своя ціна, причому в деяких країнах 3-4 ціни, тому що різні посередницькі структури...

Пинзеник В.М., міністр фінансів України: ... В мене ще кілька запитань. На яких умовах, на якому кордоні зафіксована ціна 450 дол.? Якої країни світу? Яка країна світу, де на кордоні платить 450 дол.? З проекту директив на видно, ця ціна на якому кордоні. На російсько-українському?...

...А до чого тут формула ціни? Тут написано формула ціни і тут же внизу йде пряма політична ціна - 450 дол. Де формула?...

...Навіть, інформація, яку ми тут почули, і проект документу говорить, що жодної формули ціна на 2009 р. не має. Це політична ціна...

...Питання йде про кишеню наших громадян. І, вибачте, якщо правильно визначена ставка транзиту, правильно, світова ціна газу, будь-ласка, тоді світова ціна або відповідна ціна транзиту. Але тоді ми віднімаємо від кордону від європейської ціни транзит територією України, а це не маленька сума виходить.

Єхануров Ю.І., міністр оборони України - Це про що ви говорите? Олександр Валентинович, з огляду на те, що я маю досвід цих переговорів і маю досвід цієї боротьби, я прошу Вашої згоди, що я пішов, щоб тут не наговорив зайвого... (уходить)

Шандра В.М., міністр України з питань надзвичайних ситуацій і у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи: ... Судячи з цього абзацу, 450 доларів - це не середня європейська ціна. Це вирішили два прем'єр-міністри, що це є середньоевропейська...

... Це написано за домовленістю Прем'єр-міністра України і Росії. І от вони рішили, що 450. Я не беру під сумнів, можливо воно є. Є формула ціни, вона зараз зважена для кожної країни в Європі, немає такого поняття, як середньоевропейська.

Васюник І.В., віце-прем'єр-міністр України: ... Якщо хтось у переговорах днями і ночами, і хоче, щоб уряд затвердив таке рішення, то якщо дається питання, що директив не можна зрозуміти, то це треба приймати спокійно. 450 дол. Мінус 20%. Цей пункт можна назвати дуже просто - "подачка"...

...Якщо ми на взаємовигідних, паритетних, то чому в другому пункті не зафіксувати, якщо ми з цього року переходимо на максимальну ціну, зафіксуйте максимальну ставку...

...А то ми зараз виступаємо за цією угодою донорами не тільки Російської Федерації, а ще й Європейського Союзу, бо нас притиснули. І всі кажуть, що в принципі, ми зараз не можемо сказати, які будуть ціни в II, III, IV кварталах. А все інше, може я чогось не знаю. Тільки цих директив і цієї угоди я просто не розумію...

...На весілля запросили за 30 хвилин і будь-хто, хто висловлюється і задає питання - встромляння "ножа в спину". Звідки такі оцінки?

Огризко В.С., міністр закордонних справ України: Що ми маємо? Скільки ми маємо? 450 по факту? Реально, дай Боже, якщо вірити всім цим розрахункам, нехай там буде 240, 235, 250 і т.д. при транзиті 1,7. Що ми виграли? Ми зробили колосальний крок уперед в тому, щоб підняти на 60-90 дол. ціну і розповісти всім, що ми перемогли? Тоді це фантастична перемога?...

...Так от чеська сторона, неофіційно звичайно, але на І квартал назвали ціну 280 дол. За 1000 кубометрів газу для Чехії. Звідки 450, це щось неймовірне.

Кучеренко О.Ю., міністр з питань житлово-комунального господарства України: ...Головний мій аргумент - є Прем'єр-міністр, ми розуміємо, я не хочу говорити нічого, не хочу звинувачень, хто там, під кого там, все, вона бере на себе в цій ситуації відповідальність. По суті справи, це її або життя, або смерть в цій ситуації, це ця угода.

Вінський І.В., міністр транспорту і зв'язку України: ...Я ще раз кажу, що за наші рішення розраховується суспільство. Дуже серйозна ціна. Я навіть не знаю, як воно. Я переговорив перед початком з Володимиром Станіславовичем, промисловість явно цю цифру не витягне...

...Якщо є можливість вести переговори ще далі і добиватися якихось поступок від Росії, принаймні, тоді хоча б можна людям пояснити, що ми там і там вийшли на європейський механізм, тоді можна щось пояснити. При цьому механізмі, ви розумієте, що ситуація програна економічно для суспільства, політично для уряду, і, взагалі, я, чесно кажучи не зовсім переконаний у тому, що Юлія Володимирівна такий варіант підпише...

...Я хочу запитати, яка пропозиція, якщо ми маємо люфти, то треба працювати, якщо не маємо люфтів, тоді треба розуміти, що ми себе закупаємо.

Новицький В.С., міністр промислової політики України: ... Судячи з усього, в перспективі при зростанні цін на природний газ до світових (а це неминуче), України як експортер аміаку, вона практично уже не може бути. Це нереально. Конкурувати на ринку ми не зможемо.

Вакарчук І.О., міністр освіти і науки України: ...Я так зрозумів, що це диктат Росії і більше нічого, ніяких переговорів немає.

...Я не маю повної картини. Тут у різних пунктах написані речі, які не можна зв'язати. Треба сидіти і числити. І я не розумію, для чого так неясно, сформульований документ...

Турчинов О.В.: ...Тому я не вважаю необхідним зараз приймати директиву... я знімаю це питання з обговорення."

Як свідчить офіційна відповідь на запит Тимчасової слідчої комісії, зазначений проект "Директив" у Секретаріаті Кабінету Міністрів України не опрацьовувався і за підсумками обговорення не був підтриманий Урядом. Директиви для делегації НАК "Нафтогаз України" на проведення переговорів 19 січня 2009 р. з Російською Стороною щодо визначення умов постачання імпортованого природного газу в Україну і його транзиту українською територією та укладення відповідних довгострокових договорів (контрактів) Кабінетом Міністрів не надавалися.

Тимчасова слідча комісія отримала з Генеральної прокуратури України протокол допиту свідка Ющенка В.А., Президента України з 24 січня 2005 року до 21 березня 2010 року, у кримінальній справі № 49-3151, що порушена відносно колишнього Прем'єр-міністра України Тимошенко Ю.В. за ознаками злочину, передбаченого ч.3 ст. 365 Кримінального кодексу України.

Президент Ющенко В.А. показав наступне: "Мені стало відомо, що Тимошенко Ю.В. зателефонував Прем'єр-міністр РФ Путін В.В. та запросив її до Москви для прийняття участі у проведених переговорах "віч-на-віч" щодо урегулювання газових питань. Про це Тимошенко Ю.В. не поставила мене до відома і одноосібно, без погодження з профільними міністерствами, почала вирішувати газові питання, що призвело до фатальних домовленостей, на підставі яких і були укладені Контракти від 19.01.2009 між НАК "Нафтогаз України" та БАТ "Газпром" щодо купівлі-продажу природного газу за базовою ціною у 450 доларів США та ставкою на транзит у 1,7 долара США. Також слід мати на увазі, що станом на початок січня 2009 року, коли російська сторона практично повністю закрила поставки газу на територію України, в українських сховищах знаходилось приблизно 27 млрд. кубічних метрів газу. Цих запасів, як доповідали мені фахівці, вистачило б для забезпечення потреб споживачів України приблизно до кінця квітня 2009 року, що дало певні тактичні можливості українській стороні у веденні переговорів щодо зменшення ціни на газ та досягнення більш вигідних умов для транзиту російського газу в країні Європи. Тимошенко Ю.В. затвердила Директиви вранці 19.01.2009 перед відльотом до м. Москви для участі у проведених переговорах. А Урядом це питання розглядалось лише у другій половині робочого дня 19.01.2009. Це питання для обговорення та затвердження відповідного розпорядження виніс на розгляд Перший віце-прем'єр-міністр Турчинов О.В., однак після обговорення, умови, запропоновані Турчиновим О.В., а відповідно і зазначені у директивах Прем'єр-міністра Тимошенко Ю.В. не були підтримані Кабінетом Міністрів України і у зв'язку з чим не було прийнято відповідне розпорядження Уряду, на яке сподівалась Тимошенко Ю.В., надаючи ці директиви Дубині О.В. та змушуючи його підписати Контракт на поставку газу від 19.01.2009 на невігідних, кабальних для України умовах. Про це мені також доповідав і особисто Дубина О.В., який також говорив і про те, що він практично був усунутий від прийняття участі у проведенні переговорів, як я зрозумів з його доповіді, всі питання щодо ціни на газ та ставки на транзит вирішували між собою Прем'єр-міністри України та Росії Тимошенко Ю.В. та Путін В.В."

Тексти підписаних газових угод та додатки до них були таємними достатньо довгий термін. Прем'єр-міністр України Тимошенко Ю.В. та її підлеглі відмовлялись надати копії цих угод і Президенту України, і Верховній Раді України, і Генеральній прокуратурі України, і Службі безпеки України.

Навіть 21 січня 2009 року на засіданні Кабінету Міністрів України Прем'єр-міністр України Ю.Тимошенко просила Кабінет Міністрів України схвалити укладені у Москві 19 січня 2009 року Контракти, не надавши копії чи інформацію щодо змісту угод членам Кабінету Міністрів. Голосування відбувалось "в темну". Тобто, фактично затвердження угод урядом не відбулось взагалі, оскільки ніхто з голосуючих, за винятком учасників переговорів, не знали змісту підписаних документів.

Відповідно до стенограм засідання Кабінету Міністрів України від 21 січня 2009 року, яка є у розпорядженні Тимчасової слідчої комісії, Перший віце-прем'єр-міністр України Турчинов О.В. запропонував "протокольно схвалити результати, досягнуті під час переговорів у газовій сфері в Російській Федерації або НАК "Нафтогаз" з Газпромом, проголосувати і схвалити ці результати."

"Тимошенко Ю.В. - Україна перейшла з 1 січня 2009 р. на формульний підхід до визначення ціни газу для України, і для визначення послуг по транзиті, які здійснюються Україною, по транзиті російського газу до ЄС. Це значить, що Україна набула абсолютно новий рівень політичної, енергетичної незалежності, і 10 років більше не буде ніяких протистоянь, ніяких загострень в кінці року під час підписання контрактів. Крім того, ці формули і по визначенню ціни на транзит, і по визначенню ціни на газ, є такими, які повністю вживаються для ЄС, нічого особливого, щоб погіршувало або покращувало ситуацію, немає, це стандартні формули, по яких буде тепер жити Україна...

... В той же час для того, щоб Україна мала певний перехідний період, і щоб ми мали

можливість мати певний лаг часу, щоб займатися енергозбереженням, займатися всіма необхідними технічними речами щодо мінімізації споживання природного газу, збільшення видобутку українського природного газу, ми з вами отримали ще один 2009 р. пільговий по формуванню ціни.

Турчинов О.В. - Я думаю, ми уважно з вами вислухали інформацію Прем'єр-міністра, мали можливість з вами з відкритих джерел її отримати. В мене пропозиція, щоб ми протокольно схвалили результати, досягнуті під час переговорів у газовій сфері в Російській Федерації або НАК "Нафтогазу" з Газпромом. Пропоную проголосувати і схвалити ці результати.

Тимошенко Ю.В. - Як є запитання по системі забезпечення України природним газом? Як є запитання щодо нюансів? Я готова на все дати відповідь. Є запитання до мене, щоб уточнити ще якісь деталі?

Васюник І.В. - В мене немає запитань. Я думаю, що якщо є потреба обговорювати в деталях, то тоді треба обговорювати деталі, чи можна тоді бачити документи і тоді говорити по суті, а так постановка питання в чому? Що схвалюємо? Договори підписані не доступні для уряду?

Тимошенко Ю.В. - Абсолютно доступні. Я думаю, в тій частині, в якій вони потрібні уряду, все буде роздано абсолютно.

Тимошенко Ю.В. - Хто за те, щоб схвалити результати, які досягнуті урядом під час переговорного процесу, і досягнуті домовленості? Прошу проголосувати. Прошу порахувати. 14. Хто проти того, щоб схвалити? 1. Хто утримався? 8 утримались. Рішення прийнято. Я прошу дати інформацію. Не треба розголошувати, як голосували, головне, що уряд прийняв таке рішення."

Як встановила Тимчасова слідча комісія з відповідей Адміністрації Президента України, Міністерства закордонних справ України та Кабінету Міністрів України, переговори Тимошенко Ю.В. з Путіним В.В. в ніч 17 січня 2009 року в режимі віч-на-віч пройшли цілком таємно, їх зміст невідомий до сьогодні. Жоден звіт про ці **переговори Президентів України, Міністерству закордонних справ чи Кабінету Міністрів Прем'єр-міністром Тимошенко Ю.В. не складався**. Одним з результатів цих переговорів стала неринкова ціна 450 дол. США за 1000 куб.м газу, скорочення перехідного періоду до 1 року замість 3-х років, поява заздалегідь незаконної схеми вилучення газу приватної структури "Росукренерго" та введення в формулу розрахунку ціни на газ для України "базових нафтопродуктів", які використовуються в Європейських країнах (мазут, газойль), а не вугілля, що використовується в Україні. Також в контракти були введені дискримінаційні для України: обсяг купівлі газу 52 млрд. куб. м за принципом "купуй або плати" (за відсутності такого принципу при транспортуванні газу), штрафні санкції у розмірі 300% від ціни недобору газу та інше.

III. Питання відповідності цін на газ та транзит газу, передбачених угодами від 19 січня 2009 року між НАК "Нафтогаз України" та "Газпром", контрактним цінам країн Європи.

Тимчасова слідча комісія отримала відповіді на запити стосовно фактичних цін на транспортування та купівлю-продаж газу країнами Європи.

Ціна російського природного газу у країнах Європи та в Україні у дол. США за 1 тис. куб. м

Місяць/рік	Угорщина Вартість газу за мінусом транзиту	Німеччина Вартість газу за мінусом транзиту	Франція Вартість газу за мінусом транзиту	Італія Вартість газу за мінусом транзиту	Україна (за Контрактом від 19.01.2009)	Україна (зі знижкою за Харківською угодою)
Січень 2010р.	279,80	253,79	225,20	263,80	303,96	
Лютий 2010р.	285,40	259,36	230,51	269,56	304,03	
Березень 2010р.	291,55	265,47	236,33	275,87	304,58	
Квітень 2010р.	302,59	278,01	249,35	288,73	332,90	233,03
Травень 2010р.	303,62	279,04	250,33	289,79	333,31	233,32
Червень 2010р.	305,62	280,95	252,09	291,77	334,41	234,41
Липень 2010 р.	305,90	280,95	251,91	291,79	349,94	249,94
Серпень 2010р.	307,61	282,57	253,39	293,47	350,33	250,33
Вересень 2010р.	311,78	286,80	257,48	297,84	349,44	249,44
Жовтень 2010р.	313,35	292,44	258,83	299,38	352,57	252,57
Листопад 2010р.	316,07	290,98	261,40	302,17	352,35	252,35
Грудень 2010р.	320,75	295,63	265,84	306,98	352,33	252,33
Січень 2011р.	324,64	299,06	268,80	310,54	363,06	263,06
Лютий 2011р.	333,66	308,02	277,34	319,80	363,14	263,14
Березень 2011р. (оперативно)	333,66	308,02	277,34	319,80	363,46	263,46

Аналіз наведеної інформації свідчить, що Україна за Контрактом на постачання без урахування знижки, отриманої у результаті підписання Угоди між Україною та Російською Федерацією з питань перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України, яка ратифікована Законом України від 27.04.2010р. № 2153-VI, отримувала б газ за ціною, вищою за ціни, що їх сплачують інші країни Європи.

Ціни на транспортування російського газу до кордонів країн Європи					
Місяць/рік	Угорщина Вартість транзиту російського газу	Німеччина Вартість транзиту російського газу	Франція Вартість транзиту російського газу	Італія Вартість транзиту російського газу	
Січень 2010 року	31,89	56,02	69,92	56,38	
Лютий 2010 року	31,89	56,02	69,92	56,38	
Березень 2010 року	31,89	56,02	69,92	56,38	
Квітень 2010 року	29,82	52,39	65,39	52,73	
Травень 2010 року	29,82	52,39	65,39	52,73	
Червень 2010 року	29,94	52,59	65,64	52,93	
Липень 2010 року	30,28	53,20	66,40	53,54	
Серпень 2010 року	30,40	53,40	66,65	53,74	
Вересень 2010 року	30,28	53,20	66,40	53,54	
Жовтень 2010 року	30,40	53,40	66,65	53,74	
Листопад 2010 року	30,40	53,40	66,65	53,74	
Грудень 2010 року	30,40	53,40	66,65	53,74	
Січень 2011 року	30,97	54,41	67,91	54,76	
Лютий 2011 року	30,97	54,41	67,91	54,76	
Березень 2011 року (оперативно)	30,97	54,41	67,91	54,76	

IV. Факт незаконного списання боргів Закритого акціонерного товариства "Промислово-фінансова корпорація "Єдині енергетичні системи України" перед Міністерством оборони Російської Федерації в сумі 405 311 181 доларів США шляхом ліквідації компанії.

Тимчасовою слідчою комісією з'ясовано, що після підписання дискримінаційних газових угод на користь Російської Федерації було незаконно ліквідовано Закрите акціонерне товариство з іноземними інвестиціями "Промислово-фінансова корпорація "Єдині енергетичні системи України" (ЗАТ "ПФК "ЄЕСУ"), **яка мала борги перед Міністерством оборони Російської Федерації в сумі 405 311 181 доларів США.**

Обставини ліквідації компанії ЗАТ "ПФК "ЄЕСУ" свідчать про те, що її ліквідація очевидно пов'язана з боргами перед Росією та знаходженням Тимошенко Ю.В. на посаді прем'єр-міністра України, а саме:

1. ЗАТ "ПФК "ЄЕСУ", яка належала Тимошенко Ю.В. та мала встановлені судом борги перед Міністерством оборони Російської Федерації у сумі більш 405 млн. доларів США, була швидко ліквідована після підписання дискримінаційних для України газових угод. Під час припинення діяльності Закритого акціонерного товариства з іноземними інвестиціями "Промислово-фінансова корпорація "Єдині енергетичні системи України" Міністерство оборони Російської Федерації не пред'явило до цього Товариства вимог щодо погашення боргу у сумі 405 311 181 доларів США, а Товариство приховало від суду і податкових органів факт існування такого боргу.

2. Компанія Тимошенко Ю.В. (ЗАТ "ПФК "ЄЕСУ") була ліквідована за позовом Державної податкової адміністрації України, яка була підпорядкована прем'єр-міністру Тимошенко Ю.В. як голові уряду.

3. Причиною ліквідації було визнано те, що ЗАТ "ПФК "ЄЕСУ" не здає фінансову звітність. Але жодна перевірка з боку державної податкової інспекції напередодні подання позовної заяви про ліквідацію не проводилася.

4. В той же час, ЗАТ "ПФК "ЄЕСУ" перестала здавати фінансову та податкову звітність, саме з того часу, як Тимошенко Ю.В. стала прем'єр-міністром України - починаючи з 4 кварталу 2007 року.

В результаті ліквідації ЗАТ "ПФК "ЄЕСУ" фактично за мовчазною змовою сторін, був списаний борг Тимошенко Ю.В. перед Міністерством оборони Російської Федерації.

В результаті опростестування незаконного рішення суду щодо ліквідації ЗАТ "ПФК "ЄЕСУ", це рішення було відмінено.

Наведений висновок Тимчасової слідчої комісії підтверджується наступними документами.

6 жовтня 2009 року, після підписання газових угод у січні 2009 року, під час перебування Тимошенко Ю.В. на посаді Прем'єр-міністра України підпорядкована Кабінету Міністрів Державна податкова адміністрація України в особі Державної податкової інспекції у Жовтневому районі м. Дніпропетровська подала адміністративний позов до суду про припинення юридичної особи та скасування державної реєстрації "Промислово-фінансової корпорації "Єдині енергетичні системи України". Підставою для позову було вказано, що ЗАТ "ПФК "ЄЕСУ" протягом року не надає податкову звітність.

СУСПІЛЬСТВО

Тимчасова слідча комісія звертає увагу на той факт, що народний депутат України **Власенко С.В., обраний до Верховної Ради України від Блоку Юлії Тимошенко та виконуючий функції її захисника в суді, обіймав посаду заступника Голови Державної податкової адміністрації України і до його функціональних обов'язків належав контроль за регіональними ДПА щодо стану організації роботи юридичних підрозділів, проведення ними претензійної та позовної роботи. Власенко С.В., будучи заступником Голови ДПА України, мав право: видавати розпорядження, надавати письмові та усні доручення.**

Цей факт підтверджується завіреними копіями наказів та заяв про прийняття та звільнення з роботи Власенка Сергія Володимировича, а також наказами про затвердження функціональних повноважень керівництва ДПА України, які Тимчасова слідча комісія отримала від Державної податкової адміністрації України разом із супровідними листами: від 19.05.2011 № 254/4/04-0210, від 08.06.2011р. № 359/4/04-0210, від 29.07.11 № 382/2/10-2011/3028, від 03.03.2012 № 134/4/11-4010.

Акти про прийняття на роботу і про звільнення з роботи	Накази ДПА України про розподіл обов'язків між керівництвом ДПА України
Наказ від 18.03.2008 № 604-о З 18 березня 2008 року Власенка С.В. призначено на посаду в.о. заступника Голови ДПА України. Розпорядженням КМУ від 26.03.2008 № 521-р Власенка С.В. призначено на посаду заступника Голови ДПА України	Відповідно до наказу від 18.03.2008 № 166 за В.о. заступника Голови Власенком С.В. закріплені Юридичний департамент і Департамент апеляцій, керівництво роботою яких він здійснює.

Розпорядженням КМУ від 28.05.2008 № 741-р Власенка С.В. звільнено з посади заступника Голови ДПА України у зв'язку з переходом на виборну посаду.

Відповідно до наказу від 28.05.2008 № 359 за заступником Голови Власенком С.В. закріплено Юридичний департамент

Довідка: Народний депутат України Власенко С.В. обраний 30 вересня 2007 року, присягу народного депутата України склав **03 червня 2008р.** (лист Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради України від 19 травня 2011 року № 04-32/7-689)

Наказ від 02.07.2008 № 1298-о
З 02 липня 2008 року Власенка С.В. призначено виконуючим обов'язки заступника Голови ДПА України
Підстава: заява Власенка С.В.

Відповідно до наказу від 24.07.2008 № 493 у наказі від 28.05.2008 № 359 "Заступник Голови Власенко С.В." змінено на "В.о заступника Голови Власенко С.В."

Наказ від 13.11.2008 № 2041-о
З 13 листопада 2008 року
Власенка С.В. звільнено з посади виконуючого обов'язки заступника Голови ДПА України за угодою сторін.
Підстава: заява Власенка С.В.

Наказ від 17.11.2008№ 2054-о
З 17 листопада 2008 року Власенка С.В. призначено виконуючим обов'язки заступника Голови ДПА України
Підстава: заява Власенка С.В.

Наказ від 26.12.2008 № 2249-о
З 26 грудня 2008 року Власенка С.В. звільнено з посади виконуючого обов'язки заступника Голови ДПА України за угодою сторін.
Підстава: заява Власенка С.В.

Наказ від 19.01.2009 № 29-о
З 19 січня 2009 року Власенка С.В. призначено виконуючим обов'язки заступника Голови ДПА України
Підстава: заява Власенка С.В.

Відповідно до наказу від 23.02.2009 № 85 "Про затвердження Функціональних повноважень керівництва ДПА України" В.о. заступника Голови ДПА України Власенко С.В. координує роботу щодо: реалізації правової політики в органах ДПС; удосконалення претензійної та позовної роботи в органах ДПС, заслуховує голів регіональних ДПА, їх перших заступників (заступників) щодо стану організації роботи юридичних підрозділів, здійснює керівництво роботою Юридичного департаменту. Має право: видавати розпорядження, надавати письмові та усні доручення. Здійснює погодження на заохочення та притягнення до дисциплінарної відповідальності керівників та працівників Юридичного департаменту і юридичних підрозділів підпорядкованих органів ДПС, організовує роботу по проведенню спеціальних перевірок кандидатів на зайняття посади суддів та під час переведення суддів, проводить співбесіди з кандидатами на посади суддів з питань, що виникають під час проведення перевірки. Забезпечує взаємодію ДПА України з Вищою кваліфікаційною комісією суддів, Радою суддів, Верховним Судом України, вищими спеціалізованими судами, апеляційними судами, Вищою радою юстиції, Генеральною прокуратурою, Міністерством внутрішніх справ, Міністерством юстиції України та іншими органами.

Наказ від 02.03.2009 № 369-о
З 02 березня 2009 року Власенка С.В. звільнено з посади виконуючого обов'язки заступника Голови ДПА України за угодою сторін.
Підстава: заява Власенка С.В.

Відповідно до наказу від 13.01.2010 № 10 розділ "Виконуючий обов'язки заступника Голови ДПА України Власенко С.В." вилучено з наказу від 23.02.2009 № 85.

Відповідно до наказу від 05 червня 2008 р. № 376 Власенка С.В. визначено представником Державної податкової адміністрації України у Верховній Раді України. Департаменту господарського забезпечення доручено забезпечити Власенко С.В. робочим приміщенням в адмінбудинку ДПА України. Структурним підрозділам ДПА України доручено забезпечити ефективну співпрацю з Власенком С.В. та надання матеріалів і інформації, необхідних для виконання покладених на нього завдань.

25.09.2008р. за ініціативою ДПІ у Жовтневому районі м. Дніпропетровська анульовано реєстрацію ЗАТ "ПФК "ЄЕСУ" як платника ПДВ. І, як вбачається з подальшого розвитку подій, це був початок реалізації спроби незаконно ліквідувати ЗАТ "Промислово-фінансової корпорації "Єдині енергетичні системи України" з використанням адміністративного ресурсу Тимошенко Ю.В., як Прем'єр-міністра України.

24.11.2009р. Дніпропетровським окружним адміністративним судом (суддя Букіна Л.Є.) **із застосуванням аналогії закону** частково задоволено позов Державної податкової інспекції у Жовтневому районі м. Дніпропетровська та постановлено припинити юридичну особу Закрите акціонерне товариство з іноземними інвестиціями "Промислово-фінансова корпорація "Єдині енергетичні системи України" у зв'язку із неподанням із січня 2008 року податкових декларацій та бухгалтерської звітності.

Прокуратурою Дніпропетровської області 24.03.2010р. вказану постанову оскаржено в апеляційному порядку. Під час розгляду апеляційної скарги прокурора Державного податковою інспекцією у Жовтневому районі м. Дніпропетровська подано заяву про відмову від адміністративного позову. Ухвалою Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 24.03.2011р. прийнято відмову Державної податкової інспекції у Жовтневому районі м. Дніпропетровська від позову. Постанову Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 24.11.2009р. визнано не чинною, провадження у справі закрито.

В той же час ДПІ у Жовтневому районі м. Дніпропетровська, яка звернулась з адміністративним позовом до суду, не перевірila фінансову та податкову звітність ЗАТ "ПФК "ЄЕСУ". При цьому, за умови ліквідації ЗАТ "ПФК "ЄЕСУ" при непогашеній сумі боргу 405 311 181 дол. США, що дорівнює за курсом Нацбанку (7,99 грн. за 1 долар США) на 24.11.2009 р.- день прийняття рішення суду - 3 238 436 336,19 грн., - на цю суму держава повинна була нарахувати податок на прибуток та пред'явити його до сплати до державного бюджету України.

V. Матеріали, що підтверджують "особливі відносини" з Росією і конфлікт інтересів

сів з Україною Прем'єр-міністра України Тимошенко Ю.В. під час надання "Директив" на підписання дискримінаційних та несправедливих контрактів на купівлю-продаж та транзит газу.

Тимчасова слідча комісія встановила, що між Тимошенко Ю.В. та державними органами і керівними особами Російської Федерації були "особливі відносини", які формувались з 1996 року на базі торгівлі газом, і під час неодноразової дачі хабарів з боку Тимошенко Ю.В. посадовим особам Міністерства оборони Російської Федерації на території Російської Федерації та кримінального переслідування Тимошенко Ю.В. за цей злочин на території Російської Федерації.

1. На час підписання "Директив" та газових угод Тимошенко Ю.В. через належні їй та членам її сім'ї компанії ЗАТ "ПФК "ЄЕСУ" та ТОВ "ТД "Босфор" мала визинаний і непогашений борг перед Міністерством оборони РФ на суму 405 311 181 доларів США, який сформувався у 1996-1997 роках в результаті сумнівних "газових заліків".

2. Станом на 17-19 січня 2009 року в розпорядженні Генеральної прокуратури Російської Федерації знаходилась і до сьогодні знаходиться кримінальна справа за звинуваченням Тимошенко Ю.В. в організації неодноразового давання хабара посадовим особам Міністерства оборони Російської Федерації, яка була закрита за нереабілітуючими підставами, у зв'язку з закінченням строку давності притягнення до кримінальної відповідальності, але значно раніше, ніж цей термін сплинув.

В.1. Щодо існування боргу компанії Тимошенко Ю.В. перед Міністерством оборони Російської Федерації у розмірі 405 311 181 доларів США.

14.06.2011 року Тимчасова слідча комісія отримала відповідь Міністра оборони Російської Федерації А.Сердюкова стосовно боргів компанії, що належали Тимошенко Ю.В. та членам її сім'ї. Згідно документу, заборгованість складає 405 311 181 доларів США, підтверджена судами, визнана боржниками та існує до сьогодні. Текст наводиться мовою оригіналу: "Министерство обороны Российской Федерации, рассмотрев Ваше обращение по вопросу представления информации о наличии задолженности ЗАО "ПФК ЕЭС Украины" перед Министерством обороны Российской Федерации, сообщает следующее.

Основанием возникновения указанной задолженности являются два соглашения (№ 148/1697-1 от 11.06.1997 г., № 1697-2 от 30.06.1997 г.) о порядке поставок продукции производственно-технического назначения для нужд Министерства обороны РФ, заключенных между Центральным управлением материальных ресурсов и внешнеэкономических связей Министерства обороны Российской Федерации (далее также ЦУМРиВЭС) и ПФК "ЕЭС Украины" на общую сумму поставки 450 млн. долларов США.

В связи с тем обстоятельством, что поставка была произведена не в полном объеме, Министерство обороны РФ обратилось в Арбитражный суд г. Москвы с заявлениями о взыскании с ПФК "ЕЭС Украины" суммы задолженности, а также процентов за пользование чужими денежными средствами в общем размере 405 311 181 долларов США, в том числе в пользу Министерства обороны РФ 389 472 476 долларов 70 центов США, в пользу ЦУМРиВЭС 15 838 704 доллара 30 центов США. Решениями Арбитражного суда г. Москвы требования Министерства обороны Российской Федерации и ЦУМРиВЭС удовлетворены в полном объеме. Решение суда не исполнено.

В целях обеспечения исполнения указанных соглашений ЦУМРиВЭС заключены договора о залоге с ПФК ЕЭС Украины, ООО "ТД Босфор" и ЗАО "Узбекгазсинтез".

В соответствии с указанными договорами ООО "ТД Босфор" и ЗАО "Узбекгазсинтез" (залогодатели) должны были передать ЦУМРиВЭС (залогодержатель) имуществомные права.

Решением Арбитражного суда г. Москвы по делу № А40-26882/01-8-368 от 01.11.2001 г. подтверждено право ЦУМРиВЭС на взыскание имущества ЗАО "Узбекгазсинтез" в размере 354 665 202,4 доллара США. Указанное решение суда не исполнено.

ООО "ТД Босфор" передало Министерству обороны Российской Федерации 137 векселей на общую сумму 5 093 472,60 долларов США.

Решением Арбитражного суда г. Москвы от 31.01.2002 г. по делу № А40-26041/01-68-315 удовлетворены требования ЦУМРиВЭС об обращении взыскания на предмет залога (имущественные права, принадлежащие ТД "Босфор") на сумму 15 838 704,3 доллара США.

14.12.2002 г. между ЦУМРиВЭС и ТД "Босфор" заключен протокол рабочего совещания о добровольном исполнении решения Арбитражного суда г. Москвы по делу № А40-26041/01-68-315 и оплате залоговой стоимости векселей НАК "Нефтегаз Украины".

Постановлением Высшего хозяйственного суда Украины от 19.05.2008 г. по делу № 19/112-18/306 отказано в удовлетворении требований заместителя прокурора Шевченковского района г. Киева о признании 24 векселей недействительными.

В отношении законности выдачи 113 векселей вынесены решения Хозяйственного суда г. Киева от 13.09.2006 г., в соответствии с которыми указанные векселя признаны недействительными.

В настоящее время Министерством обороны Российской Федерации предпринимаются меры в отношении обжалования указанных решений.

Министерством обороны Российской Федерации на протяжении длительного времени осуществляются мероприятия в отношении взыскания долга с ПФК "ЕЭС Украины", однако указанная задолженность до настоящего времени не погашена.

Министерством обороны Российской Федерации указанная задолженность не списана".

Одночасно з відповіддю на адресу Тимчасової слідчої комісії, Міністерство оборони Російської Федерації звернулось до Уряду України з проханням розглянути питання стосовно погашення зазначеної заборгованості компанії Тимошенко Ю.В. Тобто, борги приватних структур Тимошенко Ю.В. пред'явлено до сплати Українській державі.

Таким чином, підтверджено факт існування на час підготовки та підписання Прем'єр-міністром України Тимошенко Ю.В. "Директив" в період 17-19 січня 2009 року непогашених та визнаних боргів приватних компаній Тимошенко Ю.В. та членів її сім'ї - Закритого акціонерного товариства "Промислово-фінансова корпорація "Єдині енергетичні системи України" та Товариства з обмеженою відповідальністю "Торговий дім "Босфор" - перед Міністерством оборони Російської Федерації в сумі понад 405 млн. доларів США.

Тимчасова слідча комісія дослідила документи щодо обставин виникнення та існування боргу Закритого акціонерного товариства "Промислово-фінансова корпорація "Єдині енергетичні системи України" перед Міністерством оборони Російської Федерації та виключно на підставі документів встановила наступне:

1) Борг в розмірі 450 млн. доларів США був заборгованістю приватних компаній Тимошенко Ю.В. та членів її сім'ї перед РАТ "Газпром" за поставлений газ у 1996-1997 роках.

2) У 1996 та 1997 роках за зверненням Прем'єр-міністра України Лазаренко П.І. до голови Уряду Російської Федерації Черномірдіна В.С., шляхом двох "штучних" взаємозаліків, приватний борг компаній Тимошенко Ю.В. перед господарюючим суб'єктом, яким є РАТ "Газпром", був переформатований у борг приватних компаній Тимошенко Ю.В. перед російською державою в особі Міністерства оборони Російської Федерації.

3) ЗАТ "ПФК "ЄЕСУ" була включена в схеми поставок російського газу в Україну на підставі особистого звернення прем'єр-міністра України Лазаренко П.І. до керівництва Російської Федерації та надання незаконних, так званих, гарантій українського уряду. Це надавало можливість російській стороні протягом багатьох років вимагати переведення приватного боргу компаній Тимошенко Ю.В. у категорію державного боргу України.

4) Неодноразово робились спроби перевести борги приватних компаній Тимошенко Ю.В. у борги державної компанії НАК "Нафтогаз України", для чого були оформлені фальшиві векселі НАК "Нафтогаз України".

5) Зобов'язання приватних компаній Тимошенко Ю.В. перед Міністерством оборони Російської Федерації були виконані тільки на невеликий обсяг, при чому під час поставок товарів та послуг до Росії були скоєні злочини - хабарництво, у якому брали участь російські посадовці, Тимошенко Ю.В. та представники її приватних компаній. Вироки по цих кримінальних справах виконані, а кримінальна справа щодо Тимошенко Ю.В. припинена за нереабілітуючими обставинами.

6) В останнє Міністерство оборони Російської Федерації намагалось стягнути борг приватних компаній Тимошенко Ю.В.: ЗАТ "ПФК "ЄЕСУ" та ТОВ "Торговий дім "Босфор" з Національної акціонерної компанії "Нафтогаз України" листом від 01.07.2009 року.

Щодо обставин виникнення боргу Закритого акціонерного товариства "Промислово-фінансова корпорація "ЄЕСУ" перед Міністерством оборони Російської Федерації:

29 грудня 1995 року між РАТ "Газпром" і ПФК "ЄЕСУ" укладено договір № 4 ГУ-96, підписаний головою Правління РАТ "Газпром" Вяхіревим Р.І. і президентом ПФК "ЄЕСУ" Тимошенко Ю.В., а також управляючим фірми "United Energy International Ltd" на поставку "Газпромом" російського природного газу для споживачів України в 1996 році і зустрічну поставку Корпорацією матеріально-технічних ресурсів для РАТ "Газпром", а також надання Корпорацією послуг "Газпрому" на суму, що дорівнює договірній вартості газу, що поставчається у розмірі 768 622 514 доларів США.

31 грудня 1996 року між Російським акціонерним товариством "Газпром" і ПФК "ЄЕСУ" укладено договір № 3 ГУ-97, підписаний головою Правління РАТ "Газпром" Вяхіревим Р.І. і президентом ПФК "ЄЕСУ" Тимошенко Ю.В., а також управляючим фірми "United Energy International Ltd" на поставку "Газпромом" Корпорації російського природного газу для споживачів України в 1997 році і зустрічну поставку Корпорацією матеріально-технічних ресурсів для РАТ "Газпром" в рахунок оплати газу, що поставляється.

29 грудня 1995 року між дочірнім підприємством РАТ "Газпром" "Газокомплектімпекс" і ПФК "ЄЕСУ" укладено договір № 70, підписаний Тимошенко Ю.В. на поставку Корпорацією продукції виробничо-технічного призначення в порядку взаєморозрахунків з РАТ "Газпром" за поставки природного газу на суму 803 млн. доларів США.

Вказані договори стали підставою виникнення заборгованості ПФК "ЄЕСУ" перед РАТ "Газпром", яка згодом повинна була бути погашена за рахунок поставок матеріально-технічних ресурсів з України на адресу і для потреб Міністерства оборони Російської Федерації.

Таким чином, станом на літо 1996 року, компанія Тимошенко Ю.В. ПФК "ЄЕСУ" мала величезні борги перед РАТ "Газпром" за проданий газ.

Прем'єр-міністр України Лазаренко П.І. листом №64-2298/8 від 26 серпня 1996 року на ім'я Голови Уряду Російської Федерації Черномірдіна В.С. пропонує здійснити "связанную схему" с участием "Уполномоченной организации". Цитата мовою оригіналу: "Суть предлагаемой схемы расчетов состоит, во-первых, в использовании целевых денежных средств и проведении их через расчетные счета всех участников, указанных в Приложении к данному письму, по связанной схеме.

Во-вторых, для реализации такой схемы расчетов Правительство Украины назначает уполномоченную организацию, которой будет поручено ликвидировать в ближайшее время за счет краткосрочного банковского кредита задолженность по оплате энергоносителей и другим обязательствам Украины..." Вже 28 листопада 1996 року втілюється перша така "схема". У м. Москва підписується "Соглашение №01089" між Міністерством фінансів Російської Федерації, Державною податковою службою Російської Федерації, Міністерством оборони Російської Федерації, РАТ "Газпром", російським комерційним банком "Национальный резервный банк", Промислово-фінансовою корпорацією "Єдині енергетичні системи України", в особі Тимошенко Ю.В., та компанією "United Energy International Limited", в особі "Управляющего Аксон Ш.Е" (zareestrovana у Лондоні та належала Тимошенко Ю.В. та членам її сім'ї). Цією угодою була реалізована "схема", завдяки якій біло здійснено "прогон" 250 млн. доларів США через рахунки учасників "Соглашения", і борги компанії Тимошенко Ю.В. у сумі 250 млн. доларів США перед господарюючим суб'єктом РАТ "Газпром" "переформатовані" у борги перед Російською Федерацією в особі Міністерства оборони Російської Федерації. При цьому, компанія "United Energy International Limited" була незаконно введена в це "Соглашение".

"Схема" була продовжена 3 березня 1997 року, коли у м. Москві було підписано ще одне "Соглашение" (без номеру). Серед учасників було замінено лише комерційний банк - замість "Национального резервного банку" угоду підписав Акціонерний Банк "Імперіал". Але обидва цих банки контролювались російським бізнесменом О.Лебедевим. Цією угодою за аналогічною схемою було здійснено "прогон" 200 млн. доларів США.

Тимчасова слідча комісія звертає увагу, що під час підписання угоди від 3 березня 1997 року Тимошенко Ю.В. вже була народним депутатом України і не мала права займатись бізнесом та керувати бізнес-компанією.

16 січня 1997 року Тимошенко Ю.В. склала присягу на вірність Україні перед Верховною Радою України і набула повноважень народного депутата України.

Вже з 30.05.2000р. поставки матеріально-технічних ресурсів ПФК "ЄЕСУ" було припинено, а умови вказаних угод та укладених на їх виконання службовими особами ПФК "ЄЕСУ" за вказівками Тимошенко Ю.В. угод від 25.12.96 № 148/1697-Д4, від 12.03.97 № 12/03-97, від 11.06.97 № 148/1697-1 і від 30.06.97 № 148/1697-2 в повному обсязі не виконано, незважаючи на те, що ПФК "ЄЕСУ" безпідставно перераховано по укладених з підконтрольної Тимошенко Ю.В. компанією "United Energy International Limited" контрактах від 30.12.95 № 24 та від 31.12.96 № 03/UA/97 з рахунків в АКБ "Південкомбанк", банку "Слов'янський" та АКБ "Приватбанк" на рахунки вказаної іноземної компанії за кордоном 944 683 245,63 доларів США, 30 833 509,91 фунтів стерлінгів, 269 304,00 німецьких марок, якими Тимошенко Ю.В. розпорядилась на власний розсуд, зокрема, організувавши перерахування на банківські рахунки Лазаренка П.І. в іноземних банках 86 880 000 доларів США, що в черговий раз наглядно демонструє наявність змови між Тимошенко Ю.В. і Лазаренком П.І.

У зв'язку з неналежним виконанням зобов'язань за переліченими угодами, Міноборони РФ звернулось до Арбітражного суду м. Москви із позовами про стягнення з ПФК "ЄЕСУ" заборгованості.

Арбітражний суд м. Москви задовольнив позовні вимоги Міноборони РФ. Представник ПФК "ЄЕСУ" визнав в судовому засіданні позов в частині стягнення суми попередньої оплати за угодою від 30.06.97 № 148/1697-1 в розмірі 197 983 803,90 доларів США. Апеляційний суд Дніпропетровської області 15 травня 2003 року визнав і привів до виконання на території України рішення Арбітражного суду м. Москви.

Але, ПФК "ЄЕСУ", незважаючи на це, не виконало свої зобов'язання перед Міноборони РФ, з огляду на що, а також враховуючи наявність, так званих, гарантій Уряду України щодо взаємовідносин цих сторін, 10.06.2011 Міноборони РФ звернулось до Кабінету Міністрів України з проханням погасити заборгованість ПФК "ЄЕСУ".

Відповідно до листа Кабінету Міністрів України від 29.06.2011 року № 6685/0/2-11 Мінфін не надавав державних гарантій за зобов'язаннями ЗАТ "ПФК "ЄЕСУ", у тому числі за зовнішньоекономічними договорами (контрактами).

На сьогодні залишок непогашеного боргу перед Міністерством оборони Російської Федерації компанії Тимошенко Ю.В. з урахуванням штрафних санкцій складає понад 405 млн. доларів США.

Щодо обставин оформлення фіктивних векселів:

Між АТ "Укргазпром" і ТОВ "Торговий дім "Босфор" 15.10.1996 року було укладено договір №64. Згідно цього договору "Босфор" мав поставити "Укргазпрому" продукції промислово-технічного призначення на мільйони гривень до 1 січня 1997 року. Тимчасова слідча комісія зазначає, що така поставка протягом півтора місяця є дуже сумнівною.

Пізніше цей Договір було продовжено на 1997 рік і на його підставі сформовано заборгованість АТ "Укргазпром" перед ТОВ "Торговий дім "Босфор".

З часом на НАК "Нафтогаз України", який став правонаступником АТ "Укргазпром", було здійснено тиск з вимогою визнати борги перед компанією ТОВ "Торговий дім "Босфор" та видати векселі на суму понад 100 млн. доларів США. При цьому будь-які документи, на підтвердження цієї суми боргу перед компанією Тимошенко Ю.В., відсутні.

Факт відсутності первинних документів, які б довели реальне, а не фіктивне постачання компанією ТОВ "Торговий дім "Босфор" товарів чи послуг на адресу попередника НАК "Нафтогаз України" - АТ "Укргазпром", був підтверджений і висновками судово-бухгалтерської експертизи.

Тимчасова слідча комісія акцентує увагу, що документи, які б підтверджували виконання Товариством з обмеженою відповідальністю "Торговий дім "Босфор" зобов'язань по договору від 15.10.1996 року №64, відсутні. Відповідно до ухвали Київського апеляційного господарського суду від 06.07.2004 у справі № 37/162 за результатом розгляду апеляційної скарги НАК "Нафтогаз України" на рішення Господарського суду м. Києва від 03.06.2004 за позовом Українсько-кіпрського Товариства з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями Торговий дім "Босфор" до НАК "Нафтогаз України" призначено судово-бухгалтерську експертизу для встановлення розміру поставки продукції виробничо-технічного призначення та розрахунку за них за договором №64 від 15.10.1996р., проведення якої доручено Київському науково-дослідному інституту судових експертиз.

Згідно з Висновками судово-бухгалтерської експертизи:

- Визначити суму поставки продукції виробничо-технічного призначення за договором №64 від 15.10.1996р., відповідно до наданих первинних документів, не видається за можливе.

- Підтвердити відповідність суми, зазначеній в позовній заяві, сумі відображеній в первинній бухгалтерській документації позивача (ТОВ ТД "Босфор"), не видається за можливе.

- Встановити та документально підтвердити існування та суму заборгованості відповідача (НАК "Нафтогаз України") перед позивачем (ТОВ ТД "Босфор") за договором №64 від 15.10.1996р. не видається за можливе.

- Встановити, чи мала місце заборгованість відповідача (НАК "Нафтогаз України") перед позивачем (ТОВ ТД "Босфор") за договором №64 від 15.10.1996р. після його розрахунку з позивачем векселями, переданими відповідачем в рахунок погашення заборгованості, не видається за можливе.

Таким чином, є законні підстави вважати, що договір між ТОВ "Босфор" та АТ "Укргазпром" був фіктивним.

Тимчасова слідча комісія ретельно вивчила листування, згідно з яким посадові особи НАК "Нафтогаз України" неодноразово відмовлялись визнавати борги перед ТОВ "Торговий дім "Босфором" та видавати векселі.

В той же час заступник голови НАК "Нафтогаз України" Корніков Є.В. протиправно підписав та видав векселі НАК "Нафтогаз України" на ім'я компанії Тимошенко Ю.В. ТОВ "Торговий дім "Босфор".

Згідно з Правилами виготовлення і використання вексельних бланків (далі по тексту - Правила), затверджених постановою Кабінету Міністрів України і Національного банку України від 10.09.1992 № 528 (постанова втратила чинність на підставі постанови Кабінету Міністрів України № 763 від 04.06.2002), вексель підписується керівником та головним бухгалтером юридичної особи. Зазначені векселі були емітовані НАК "Нафтогаз України" з порушенням п. 1 розділу 2 Правил, підписані не керівником, а заступником керівника (Корніковим Є.В.), який не був наділений повноваженнями щодо підписання векселів. Корніков Є.В. ніколи не був керівником НАК "Нафтогаз України", постановою Кабінету Міністрів України від 25.02.1999 № 269 і наказом від 03.03.1999 № 70-к він був призначений на посаду заступника голови правління НАК "Нафтогаз України" та діяв на підставі довіреності від 20.03.1999 № 14/106, відповідно до якої у Корнікова Є.В. відсутні будь-які повноваження щодо підписання векселів від імені НАК "Нафтогаз України".

Рішенням Господарського суду м. Києва від 13.09.2006 по справі № 7/775-26/207 за позовом Заступника прокурора Шевченківського району м. Києва в інтересах держави в особі Кабінету Міністрів України до Національної акціонерної компанії "Нафтогаз України", третя особа без самостійних вимог ТОВ "ТД "Босфор", про визнання векселів такими, що не мають юридичної сили та не підлягають оплаті, позов задоволено. Визнано векселі номіналом 100 000,00 грн., 200 000,00 грн., 500 000,00 грн., видані протягом 1998-1999 років Національною акціонерною компанією "Нафтогаз України" на користь ТОВ "ТД "Босфор", такими, що не мають юридичної сили та не підлягають оплаті. Рішення набрало законної сили 20.11.2006р.

Рішенням Господарського суду м. Києва від 13.09.2006 по справі № 7/776-26/212 за позовом Заступника прокурора Шевченківського району м. Києва в інтересах держави в особі Кабінету Міністрів України до Національної акціонерної компанії "Нафтогаз України", третя особа без самостійних вимог ТОВ "ТД "Босфор", про визнання вексе-

лів такими, що не мають юридичної сили та не підлягають оплаті, **позов задоволено**. Визнано векселі на суму 100 000,00 грн. кожен, видані протягом 1998-1999 років Національною акціонерною компанією "Нафтогаз України" на користь ТОВ "ТД "Босфор", такими, що не мають юридичної сили та не підлягають оплаті. **Рішення набрало законної сили 20.11.2006р.**

Зважаючи на викладене, Тимчасова слідча комісія звернулась до Генеральної прокуратури України щодо перевірки підстав для порушення кримінальної справи відносно Корнікова Б.Є., так як у його діях вбачаються ознаки злочину, передбаченого статтею 365 Кримінального кодексу України (Перевищення влади або службових повноважень).

Згідно листа-відповіді Генеральної прокуратури України, 30 травня 2011 року Генеральною прокуратурою України порушено кримінальну справу щодо Корнікова Є.В. за ознаками злочину, передбаченого ч. 3 ст. 365 Кримінального кодексу України.

Незаконно видані, фіктивні векселя НАК "Нафтогаз України" були передані Товариством "Торговий дім "Босфор" у заставу Міністерству оборони Російської Федерації в забезпечення погашення боргу компанії Тимошенко Ю.В. ПФК "ЄЕСУ".

Міністерство оборони Російської Федерації 01 липня 2009 року подало Заяву № 2116 на оплату векселів (про пред'явлення векселів до оплати) Національною акціонерною компанією "Нафтогаз України" - 113 векселів номінальною вартістю 500 000,00 грн., 200 000,00 грн., 100 000,00 грн. на загальну суму **25 200 000,00 грн. НАК Нафтогаз України відмовився в оплаті цих векселів.**

Як слідує з листів Міністра оборони Російської Федерації від 07 червня 2000 № 295/5330, від 10 грудня 2004 року № 205/14011, в них піднімається питання переведення боргу Закритого акціонерного товариства з іноземними інвестиціями "Промислово-фінансова корпорація "Єдині Енергетичні Системи України" перед Міністерством оборони Російської Федерації у державний борг України.

Таким чином, наявними є докази змови Тимошенко Ю.В. з Лазаренко П.І. щодо переводу боргу афільованих з ними приватних компаній на рахунок державного боргу України. Ці наміри не були здійснені через незалежні від них причини.

У.2. Щодо кримінальної справи стосовно Тимошенко Ю.В. за організацію неодноразового давання хабара посадовим особам Міністерства оборони Російської Федерації.

Тимчасова слідча комісія отримала відповідь від Генеральної прокуратури України щодо інформації, запрошеної в рамках Конвенції про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних і кримінальних справах від Генеральної прокуратури Російської Федерації. Згідно отриманих документів, Тимчасова слідча комісія встановила, що стосовно Тимошенко Ю.В. у Російській Федерації було порушено кримінальну справу за скоєння тяжкого злочину (неодноразове давання хабара посадовим особам за скоєння завідомо незаконних дій), яку було передчасно припинено у зв'язку із закінченням строків давності кримінального переслідування.

Так, 30.07.2001 року Головною військовою прокуратурою Російської Федерації було порушено кримінальну справу відносно громадянки України Тимошенко Ю.В. за ознаками злочину, передбаченого ч.3 ст.33 та ч.2 ст.291 Кримінального кодексу Російської Федерації (організація дачи взятки должностному лицу за совершение им заведомо незаконных действий (бездействие) или неоднократно).

Відповідно до Постанови про притягнення у якості обвинуваченого від 13 вересня 2004 року, прийнятої у м. Москві старшим помічником Головного військового прокурора полковником юстиції Яловицьким В.А., встановлені обставини давання хабарів Тимошенко Ю.В. Витяги з тексту постанови наводяться мовою оригіналу:

"...17 июня 1996 г. Министр обороны России Грачев П.С. отдал письменное приказание начальнику Центрального управления материальных ресурсов внешнеэкономических связей Минобороны РФ (ЦУМР и ВЭС) генерал-лейтенанту Зобнину А.А. заключить контракт с ПФК "ЕЭСУ" о поставке для нужд Минобороны России МТР на сумму 300 млн. долларов США.

...25 июля 1996 г. первый заместитель начальника ЦУМР и ВЭС Минобороны РФ генерал-майор Волков Г.А. и генеральный директор ПФК "ЕЭСУ" Тимошенко Г.А. заключили контракт № 148/1697 от 25 июля 1996 г. о поставке материально-технических ресурсов для нужд Минобороны России продукции на общую сумму 1500 000 000 000 неденоминированных рублей (300 млн. дол. США) со сроком действия до 1 января 1997 г.

Согласно п.п. 3.3 указанного контракта расчеты должны осуществляться в соответствии с приказом Министра финансов Российской Федерации от 30 апреля 1996 г. №247 и Генеральным соглашением от 29 мая 1996 г. №1957-1-96, заключенным между Министерством обороны Российской Федерации и ПФК "ЕЭСУ" путем проведения зачета полученного Грузополучателями Товара, в порядке погашения казначейских налоговых освобождений, выданных Министерством финансов Российской Федерации Российскому акционерному обществу "Газпром" по платежам в федеральный бюджет.

Однако, Тимошенко Ю.В., желая снизить расходы ПФК "ЕЭСУ" на погашение задолженности путем уменьшения МТР, подлежащих поставке для нужд Министерству обороны России, дала указание работникам ПФК "ЕЭСУ" привлеченным к переговорам с представителями Минобороны РФ, добиваться включения в спецификации к контракту №148/1697 от 25 июля 1996 г. на поставку МТР по ценам, значительно превышающим цены украинских производителей.

Во исполнение этого указания, в схему поставки были включены иностранные фирмы "Сомолли Интерпрайзес Лимитед" и "Корлан Интерпрайзес Лтд", акционерами которых являются Тимошенко Ю.В. и ее родственники. Руководители украинских предприятий, имеющие задолженность перед ПФК "ЕЭСУ" за российский газ, заключили договоры с вышеназванными иностранными фирмами о передаче своей продукции, якобы на консигнацию, по ценам на 25% ниже отпускных, а фирмы "Сомолли Интерпрайзес Лимитед" и "Корлан Интерпрайзес Лтд" в нарушение условий контракта между ПФК "ЕЭСУ" и Минобороны России, повышали цену на эту продукцию от 20% до 424% выступая перед Минобороны России в качестве поставщика под видом ПФК "ЕЭСУ".

Должностные лица ЦУМР и ВЭС, имевшие все необходимые возможности для проверки цен, подлежащих применению по условиям контракта № 148/1697 от 25.07.96г., явно выходя за пределы своих должностных полномочий, в ущерб интересам национальной обороны России, по предложению представителей ПФК "ЕЭСУ" включили в Приложение №1 спецификацию на поставку продукции ПФК "ЕЭСУ" для потребностей Минобороны РФ в счет погашения задолженности РАО "Газпром" на 1996 г. на общую сумму 857 294 487 300 неденоминированных рублей, являющуюся неотъемлемой частью настоящего контракта, МТР по ценам, превышающим цены российского производителя на аналогичную продукцию...

...Действуя в интересах ПФК "ЕЭСУ", Чурилов Б.А., Логвиненков А.Д., Шамкин В.А. подписали конкурентные листы, Изгагин А.Н. утвердил своей подписью конкурентные листы на продукцию, Мистюков Н.Н. внес занижение ставки на возмещение транспортных расходов ПФК "ЕЭСУ" в итоговые цены на МТР и вместе с Изгагиным А.Н. завизировал указанные выше контракт и спецификации, а Волков Г.А. подписал их.

В начале сентября 1996 г. Тимошенко Ю.В. после прибытия из Украины на территорию Российской Федерации в аэропорту "Внуково" встретилась с начальником московского департамента ПФК "ЕЭСУ" Литвиновым В.И.

Преследуя цель подкупа вышеназванных должностных лиц за совершение заведомо незаконных действий, учитывая, что после подписания первой спецификации к контракту № 148/1697 от 25 июня 1996 г. последние будут продолжать работу над расширением номенклатуры и объема МТР до полного погашения задолженности ПФК "ЕЭСУ" в размере 1,5 трлн. неденоминированных руб. и более, Тимошенко Ю.В. дала указание Литвинову В.И. передать Волкову Г.А. и Изгагину А.Н., с которыми в ходе работы над подписанием контракта познакомилась лично, деньги в размере по 5000 долларов США каждому. Она также поручила Литвинову передать деньги в размере 5000 долларов США еще и другим должностным лицам, которые принимают участие в работе с контрактом. Он в свою очередь предложил передать деньги Мистюкову Н.Н. в размере 3000 долларов США, а Шамкину В.А., Чурилову Б.А. и Логвиненкову А.Д. по 500 долларов США каждому. Тимошенко Ю.В. согласилась с ним, указав, что на передачу вознаграждения должностным лицам ему будет выделено 15000 долларов США, из которых 10000 долларов США предназначаются Волкову и Изгагину, а оставшаяся сумма в размере 5000 долларов США Литвинов В.И. должен распределить между другими должностными лицами из числа вышеназванных по своему усмотрению.

Она, будучи ранее - в июле 1995 г. - задержана при попытке перемещения через границу Украины с РФ наличной валюты, заявила, что ищет иные пути для перемещения валюты на территорию России из-за границы, и как только это станет возможным, он будет уведомлен главным бухгалтером ПФК "ЕЭСУ" ...

...В этот период Тимошенко Ю.В., продолжая свои действия, направленные на организацию дачи взятки должностным лицам Минобороны РФ, поручила своему мужу - работнику ПФК "ЕЭСУ" Тимошенко А.Г., являющемуся вместе с ней акционером фирмы "Сомолли Интерпрайзес лимитед", и имеющему право распоряжения денежными средствами указанной фирмы, перевести валюту со счета фирмы в Россию.

С этой целью 11 ноября 1996 г. Тимошенко А.Г. из Днепропетровска направил в "Банк Кипра Лтд", расположенный в городе Никосия на Кипре, заявление о переводе денег со счета № 0155-40-002050-06 фирмы "Сомолли Интерпрайзес лимитед" на указанный Тимошенко Ю.В. счет фирмы "Корпорация Гриндейл" в Автобанке, расположенном по адресу: Москва, ул. Лесная, 41. Это заявление было реализовано и платежным поручением из Кипра в Россию перечислено 102200 долларов США.

15 ноября 1996 г. Литвинов В.И., получив информацию от главного бухгалтера ПФК "ЕЭСУ" Соколиченко Л.В. о поступлении денег от Тимошенко Ю.В. в Россию, в офисе, расположенном по адресу: г.Москва, ул. Лесная, 39, получил по предъявлении удостоверения участника ликвидации аварии на Чернобыльской АЭС № А-741549 от 23.02.94 г. под расписку 99600 долларов США, и в этой сумме 15000 долларов США для передачи в соответствии с указанием Тимошенко Ю.В. взятку должностным лицам Минобороны, которые он зафиксировал в лично составленной им ведомости, озаглавленной как "Штатное расписание должностных лиц МО по исполнению контракта за ноябрь месяц".

Тем самым, Тимошенко Ю.В. организовала дачу взятку должностным лицам Минобороны России через посредника Литвинова В.И.

Литвинов В.И. в качестве посредника Тимошенко Ю.В. передал неоднократно в ноябре-декабре 1996 г. взятку:

- Волкову Г.А. - в виде денег в размере 2000 долларов США;

СУСПІЛЬСТВО

- Мистюкову Н.Н. - в виде денег в размере 3000 долларов США;

- Шамкину В.А. - в виде денег в размере 500 долларов США;

- Логвиненку В.Д. - в виде денег в размере по 500 долларов США, в служебных кабинетах перечисленных должностных лиц, расположенных по адресу: г.Москва, Холзунов пер., д. 14.

22 февраля 1997 г. должностному лицу - начальнику отдела предприятий государственной и других правовых форм Центрального организационно-планового управления капитального строительства Минобороны РФ Быстрову С.Н. по указанию Литвинова В.И. работником московского департамента ПФК "ЕЭСУ" Дьяченко В.И. были приобретены на общую сумму в размере 100 долларов США и вручены в Москве наручные часы "Командирские" и картридж к лазерному принтеру.

Таким образом, Тимошенко Ю.В., в сентябре 1996 г. в Москве и в ноябре 1996 г. - в Днепропетровске организовала неоднократно дачу взятки через посредника Литвинова В.И. на территории Российской Федерации в Москве должностным лицам Минобороны РФ, которые во взаимоотношениях с ПФК "ЕЭСУ" представляли интересы национальной обороны России, за совершение ими заведомо незаконных действий, а именно за подготовку, и подписание контракта № 148/1697 от 26.07.96 г. на сумму 300 млн. долларов США, дополнений к нему, соглашений № 148/1697-1 от 11 июня 1997 г. на сумму 250 млн. долларов США и № 148/1697-2 от 30 июня 1997 г. на сумму 200 млн. долларов США, а всего на общую сумму 750 млн. долларов США, и обеспечение оперативной группы ЦУМР и ВЭС поставок по ним материально-технических ресурсов по ценам, превышающим цены украинских производителей и российских производителей аналогичной продукции:

первому заместителю начальника ЦУМР и ВЭС Волкову Г.А. - в размере 5000 долларов США;

начальнику транспортного отдела ЦУМР и ВЭС Мистюкову Н.Н. - 3000 долларов США;

начальнику отдела обеспечения 1 управления ЦУМР и ВЭС Шамкину В.А. - 500 долларов США;

заместителю начальника отдела обеспечения 1 управления ЦУМР и ВЭС Логвиненкову А.Д. - 500 долларов США;

и начальнику отдела предприятий государственной и других правовых форм ЦОП У КС Быстрову С.Н. - наручных часов "Командирских" и картриджа к принтеру, на общую сумму 100 долларов США,

т.е. совершила преступление, направленное против интересов Российской Федерации, предусмотренное ч. 3 ст. 33 и ч.2 ст. 291 УК РФ.

На основании изложенного и руководствуясь ст. 171 и 172 УПК РФ

ПОСТАНОВИЛ:

Привлечь Тимошенко Юлию Владимировну, родившуюся 27 ноября 1960 г. в городе Днепропетровске, в качестве обвиняемой по данному уголовному делу, предьявив ему (ей) обвинение в совершении преступления, предусмотренного ч.3 ст.33 и ч.2 ст.291 КК РФ...

Тимчасова слідча комісія у відповідь на запит до Генеральної прокуратури Російської Федерації отримала Постанову Головної військової прокуратури Російської Федерації про закриття кримінальної справи відносно Тимошенко Ю.В. від 26.12.2005р. за нереабілітуючими обставинами.

Відповідно до вказаної постанови про закриття кримінальної справи, заступник начальника слідчого управління Головної військової прокуратури полковник юстиції Бєдін С.І., розглянувши матеріали кримінальної справи № 29/00/0029-04, відносно Тимошенко Ю.В., яку звинувачено у скоєнні злочину, передбаченого ч.3 ст. 33 і **ч.2** ст. 291 КК РФ, встановив, що кримінальна справа відносно Тимошенко Ю.В. порушена **30 липня 2001 року** за завою колишнього начальника Московського департаменту промислово-фінансової корпорації "Єдині енергетичні системи України" громадянина Литвинова В.І.

13 вересня 2004 р. винесено постанову про притягнення Тимошенко Ю.В. у якості обвинуваченої у скоєнні злочину, передбаченого ч.3 ст. 33 і **ч.2** ст. 291 КК РФ. За викликом правоохоронних органів Тимошенко Ю.В. не з'явилася.

22 вересня 2004 р. Тимошенко Ю.В. оголошена у міжнародний розшук.

23 вересня 2004 р. Московським гарнізонним військовим судом відносно Тимошенко Ю.В. обрано запобіжний захід у вигляді взяття під варту.

Тимошенко Ю.В. у вересні 1996 року у м. Москва і у листопаді 1996 року у м. Дніпропетровську організувала **неоднократну дачу хабара** через посередника Литвинова В.І. на території Російської Федерації у Москві посадовим особам Минобороны РФ, які у взаємодіносинах з ПФК "ЄЕСУ" представляли інтереси національної оборони Росії, і скоїли **ЗАВІДОМО НЕЗАКОННІ ДІЇ**, а саме - підготували і підписали контракт № 148/1697 від 25 липня 1996р. на суму 300 млн. доларів США, доповнення до нього і угоди № 148/1697-1 від 11 червня 1997 року на суму 250 млн. доларів США і № 148/1697-2 від 30 червня 1997 р. на суму 200 млн. доларів США, а разом на загальну суму 750 млн. доларів США, і забезпечили оперативною групою ЦУМР і ЄЗ3 поставки по ним матеріально-технічних ресурсів за цінами, що перевищують ціни українських і російських виробників аналогічної продукції.

Тимчасова слідча комісія дослідила кримінальне та кримінально-процесуальне законодавство Російської Федерації та встановила наступне.

Довідка: "Уголовный кодекс Российской Федерации" от 13.06.1996 № 63-ФЗ, **редакція статті 291 КК РФ "Дача взятки", яка діяла на момент скоєння злочину Тимошенко Ю.В. (вересень 1996р., листопад-грудень 1996р.) і на момент порушення кримінальної справи відносно Тимошенко Ю.В. (30 липня 2001р.)**

"1. Дача взятки должностному лицу лично или через посредника - наказывается штрафом в размере от двухсот до пятисот минимальных размеров оплаты труда или в размере заработной платы или иного дохода осужденного за период от двух до пяти месяцев, либо исправительными работами на срок от одного года до двух лет, либо арестом на срок от трех до шести месяцев, либо лишением свободы на срок до трех лет.

2. Дача взятки должностному лицу за совершение им заведомо незаконных действий (бездействие) или неоднократно -

наказывается штрафом в размере от семисот до одной тысячи минимальных размеров оплаты труда или в размере заработной платы или иного дохода осужденного за период от семи месяцев до одного года либо лишением свободы на срок до восьми лет.

Примечание. Лицо, давшее взятку, освобождается от уголовной ответственности, если имело место вымогательство взятки со стороны должностного лица или если лицо добровольно сообщило органу, имеющему право возбудить уголовное дело, о даче взятки.

Статья 33. Виды соучастников преступления

1. Соучастниками преступления наряду с исполнителем признаются организатор, подстрекатель и пособник.

2. Исполнителем признается лицо, непосредственно совершившее преступление либо непосредственно участвовавшее в его совершении совместно с другими лицами (соисполнителями), а также лицо, совершившее преступление посредством использования других лиц, не подлежащих уголовной ответственности в силу возраста, невменяемости или других обстоятельств, предусмотренных настоящим Кодексом.

3. Организатором признается лицо, организовавшее совершение преступления или руководившее его исполнением, а равно лицо, создавшее организованную группу или преступное сообщество (преступную организацию) либо организовавшее ими.

4. Подстрекателем признается лицо, склонившее другое лицо к совершению преступления путем уговора, подкупа, угрозы или другим способом.

5. Пособником признается лицо, содействовавшее совершению преступления советами, указаниями, предоставлением информации, средств или орудий совершения преступления либо устранением препятствий, а также лицо, заранее обещавшее скрыть преступника, средства или орудия совершения преступления, следы преступления либо предметы, добытые преступным путем, а равно лицо, заранее обещавшее приобрести или сбыть такие предметы."

Але за час проведення розслідування даної кримінальної справи до Кримінального кодексу Російської Федерації було внесено зміни:

Довідка: "Уголовный кодекс Российской Федерации" в ред. Федерального закона от 08.12.2003 № 162-ФЗ, **редакція статті 291 КК РФ "Дача взятки", яка діяла станом на дату складення постанови** про закриття кримінальної справи відносно Тимошенко Ю.В. від 26.12.2005р.

"1. Дача взятки должностному лицу лично или через посредника - наказывается штрафом в размере от двухсот тысяч рублей или в размере заработной платы или иного дохода осужденного за период до восемнадцати месяцев, либо исправительными работами на срок от одного года до двух лет, либо арестом на срок от трех до шести месяцев, либо лишением свободы на срок до трех лет.

2. Дача взятки должностному лицу за совершение им заведомо незаконных действий (бездействие) - наказывается штрафом в размере от ста тысяч до пятисот тысяч рублей или в размере заработной платы или иного дохода осужденного за период от одного года до трех лет либо лишением свободы на срок до восьми лет.

Примечание. Лицо, давшее взятку, освобождается от уголовной ответственности, если имело место вымогательство взятки со стороны должностного лица или если лицо добровольно сообщило органу, имеющему право возбудить уголовное дело, о даче взятки."

Заступник начальника слідчого управління Головної військової прокуратури полковник юстиції Бєдін С.І. у постанові про закриття кримінальної справи відносно Тимошенко Ю.В. від 26.12.2005р. "дійшов висновку, що сукупністю зібраних по справі доказів встановлено в діях Тимошенко Ю.В. наявність складу злочину, передбаченого ч. 3 ст. 33 і **ч. 1** ст. 291 КК РФ, тобто організації давання хабара посадовій особі через посередника.

Звинувачена Тимошенко Ю.В. заявила, що не заперечує проти закриття відносно неї кримінальної справи, у тому числі і у зв'язку з тим, що події, які їй інкримінуються, мали місце біля десяти років тому."

Незважаючи на те, що у постанові про закриття кримінальної справи відносно Тимошенко Ю.В. від 26.12.2005р., зокрема на сторінці 21, чітко зазначено, що:

1) "Тимошенко Ю.В. у вересні 1996 р. у м. Москві і у листопаді 1996 р. - в Дніпропетровську організувала неоднократну дачу хабара через посередника Литвинова В.І. на території Російської Федерації в Москві посадовим особам Минобороны РФ, які у взаємодіносинах з ПФК "ЄЕСУ" представляли інтереси національної оборони Росії, і скоїли **ЗАВІ-**

ДОМО НЕЗАКОННІ ДІЇ, а саме - підготували і підписали контракт № 148/1697 від 25 липня 1996 р. на суму 300 млн. доларів США, доповнення до нього і угоди № 148/1697-1 від 11 червня 1997 року на суму 250 млн. доларів США і № 148/1697-2 від 30 червня 1997 р. на суму 200 млн. доларів США, а разом на загальну суму 750 млн. доларів США, і забезпечили оперативною групою ЦУМР і ЗЕЗ поставки по ним матеріально-технічних ресурсів за цінами, що перевищують ціни українських і російських виробників аналогічної продукції.";

2) "Тимошенко Ю.В., переслідуючи ту же ціль на зниження видатків ПФК "ЄЕСУ", через підлеглих працівників і **ОСОБИСТО** добилася від начальника 1 управління ЦУМРІЗЕС - заступника керівника робочої групи Ізгагіна А.Н., при потуранні керівника групи Волкова Г.А., щоб у новій специфікації і інших наступних були змінені початкові номенклатура і обсяги МТР, але ціни на них знову перевищували ціни українських і російських виробників.";

3) "Згідно показів Атоса Хадзімуциса - посадової особи Банку Кіпра - дійсними акціонерами компанії "Somolly Enterprises Ltd" були Тимошенко Ю.В., Тимошенко О.Г. і інші. Вони ж мали право підпису платіжних документів і право розпоряджатися рахунками компанії з 2 жовтня 1992 р. - з моменту відкриття рахунку і до 6 лютого 1997 р.

Аналогічні покази дала Катя Нікіта Стефаніду - посадова особа Центрального банку Республіки Кіпр.";

4) "За показаннями свідка Решетки А.Н., безпосереднім розпорядником грошових коштів фірм "United Energy International Ltd" ("UEI Ltd"), "Somolly Enterprises Ltd", "Corlan Enterprises Ltd" являлась Тимошенко Ю.В. Всю бухгалтерію вказаних фірм вела Соколиченко Л.В. - довірена особа Тимошенко Ю.В. Соколиченко мала всі печатки, штампи і бланки фірм "United Energy International Ltd" ("UEI Ltd"), "Somolly Enterprises Ltd", "Corlan Enterprises Ltd". **Без прямого дозволу Тимошенко Ю.В. операції по розпорядженню грошовими коштами вказаних фірм були неможливі."** (стор. 10 протоколу);

5) "Вказані вище посадові особи ЦУМР і ЗЕЗ при виконанні поставлених перед ними задач ..., явно виходячи за межі своїх посадових повноважень, всупереч інтересам служби, при підготовці конкурентних листів, специфікацій, додаткових угод і доповнень до контракту № 148/1697 від 25.07.96, включили до них завідомо неправильні відомості, взяті за основу визначення і узгодження цін на продукцію ПФК "ЄЕСУ", за явно завищеними цінами. Тим самим вони скоїли **ЗАВІДОМО НЕЗАКОННІ ДІЇ**." (сторінка 4 протоколу),

заступник начальника слідчого управління Головної військової прокуратури полковник юстиції Бєдін С.І. без належного обґрунтування, мотивації і, очевидно, помилково, **змінив кваліфікацію злочинних дій Тимошенко Ю.В.**, перекваліфікувавши їх з **ч. 2** статті 291 КК РФ на **ч. 1** статті 291 КК РФ.

"Злочин, передбачений ч. 1 ст. 291 КК РФ, тягне максимальне покарання у вигляді позбавлення волі на строк до трьох років і у відповідності з ч. 3 ст. 15 КК РФ належить до категорії злочинів **середньої тяжкості**, а згідно п. "б" ч. 1 ст. 78 КК РФ особа звільняється від кримінальної відповідальності за скоєний злочин середньої тяжкості, якщо з дня його скоєння минуло шість років. Строк давності з моменту скоєння Тимошенко Ю.В. інкримінованого їй злочину сплинув. З урахуванням викладеного і у відповідності з п. 2 ч.1 ст. 27 КПК РФ кримінальна справа відносно звинуваченої Тимошенко Ю.В. підлягає закриттю на підставі п. 3 ч.1 ст. 24 КПК РФ у зв'язку з закінченням строків давності кримінального переслідування."

Необхідно зауважити, що стаття Кримінального кодексу Російської Федерації, за якою з самого початку обвинувачувалась Тимошенко Ю.В. - ч.2 ст. 291, передбачає кримінальну відповідальність у вигляді позбавлення волі терміном до восьми років. Згідно статті 15 Кримінального кодексу Російської Федерації ("Категорії злочинів"), злочини, за скоєння яких максимальне покарання не перевищує десяти років позбавлення волі, віднесені до категорії **тяжких злочинів**.

Згідно з п.в) ч.1 ст.78 Кримінального кодексу Російської Федерації ("Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із закінченням строків давності"), особа звільняється від кримінальної відповідальності за тяжкі злочини **тільки якщо від дня скоєння злочину минуло 10 (десять) років**. У постанові від 13 вересня 2004 року про притягнення Тимошенко Ю.В. в якості обвинуваченої вказано, що останній, за цим обвинуваченням, організований Тимошенко Ю.В. хабар був переданий 22 лютого 1997 року. Отже, кримінальна справа могла б бути припинена у зв'язку із закінченням строків давності тільки через 10 років після 22 лютого 1997 року, тобто не раніше 22 лютого 2007 року.

Таким чином, перекваліфікація дій Тимошенко Ю.В. є вкрай сумнівною, оскільки суперечить навіть обставинам, доведеним в самій Постанові. Така сумнівна перекваліфікація дозволила "закрити справу" у 2005 році, а не у 2007-му. Таким чином, припинення кримінальної справи, порушеної стосовно Тимошенко Ю.В. за організацію давання хабара посадовим особам Міністерства оборони Російської Федерації за скоєння завідомо незаконних дій, було здійснено за сумнівних обставин, з ознаками порушення норм кримінального та кримінально-процесуального законодавства Російської Федерації.

В.З. Тимошенко Ю.В. як на посаді прем'єр-міністра України, так і в якості політика, неодноразово категорично заперечувала і борги перед Російськими компаніями, і кримінальну справу за хабарництво в Росії.

Цей факт обману громадян України підтверджується чисельними публічними виступами Тимошенко Ю.В. Тимчасова слідча комісія для ілюстрації наводить деякі з цих виступів з посиланням на джерело і дату інформації:

- **22.06.2011, Інтерфакс-Україна:** У корпорації "Единые энергетические системы Украины" (ЕЭСУ) перед Министерством обороны Российской Федерации долга нет. Об этом на пресс-конференции заявила экс-премьер-министр, лидер партии "Батьківщина" Юлия Тимошенко, отвечая на вопрос, есть ли долг компании ЕЭСУ перед Минобороны РФ, о чем указано в письме этого ведомства. "Я бы хотела, чтобы вы **посмотрели законодательства Украины и России, и вы поймете, что 15 лет ни один долг не может исчисляться и учитываться**. Кроме того, безусловно, **в тех суммах, которые указываются, даже и близко такого долга не было**", - сказала Тимошенко.

- **18.03.2011, телеканал "ИНТЕР"**, программа "Большая политика", Стенограмма: Евгений КИСЕЛЬОВ: А как быть с тем, что говорит господин Азаров? Это не я говорю, это вот господин Азаров говорит. Я цитирую: "Почему она - то есть вы - подписала этот контракт? Потому что ей простили долги ЕЭСУ". Это просто цитата. Вот вы не хотите с ним...полимизировать?

Юлія ТИМОШЕНКО: **Я хочу вас запитати, ви орієнтуєтесь в термінах? Вже 16 років немає ЄЕСУ. Ви розумієте про що ви говорите?**

- **14.03.2004, інтерв'ю газеті "Известия"**, Київ
Янина Соколовская: - Вы обвиняли режим Кучмы в уголовных преследованиях. Вы заявляли, что больше не фигурируете в деле о хищении 450 миллионов долларов со счетов российского Министерства обороны. Посол России Виктор Черномырдин утверждает обратное.

Тимошенко Ю.В.: - Мы сделали официальный запрос и получили ответ, что никаких дел против меня в России нет.

Янина Соколовская: - **Тем не менее украинское дело Тимошенко остается открытым. Вас обвиняли во взятках, которые вы якобы давали Павлу Лазаренко, в превращении служебных полномочий, в контрабанде российского газа через украинскую территорию, в хищении государственных средств. Генеральная прокуратура Украины пытается лишить вас депутатской неприкосновенности.**

Тимошенко Ю.В.: - ... **А что касается коррупции, то не родился еще тот человек, которому Тимошенко даст взятку.**

- **11.03.2011, УНИАН**
Лидер партии "Батьківщина" Юлия ТИМОШЕНКО заверяет, что никаких долгов в компании "Единые энергетические системы Украины" (ЕЭСУ) не существовало, и поэтому это не могло быть предметом договоренностей во время газовых переговоров между Украиной и Россией.

... И, во-вторых, **никаких долгов ЕЭСУ вообще не существует**", - сказала Тимошенко Ю.В.

- **08.08.2001, Корреспондент.net**
..."Что касается фактов, изложенных в так называемом деле Минобороны и, в частности, в той его части, где речь идет обо мне, то я официально заявляю: все это - абсолютная ложь и бессмыслица", - заявила Тимошенко Ю.В.

- **27.04.2001, Корреспондент.net**
Экс-вице-премьер-министр Юлия Тимошенко заявила, что российская прокуратура закрыла уголовные дела против нее. (фактично кримінальна справа була закрита у 26 грудня 2005 року за нереабілітуючими обставинами)

VI. Щодо юридичного статусу, засновників та існування на цей час компанії: Закритого акціонерного товариства "Промислово-фінансова корпорація "Єдині енергетичні системи України" та Товариства з обмеженою відповідальністю "Торговий дім "Босфор".

Тимчасова слідча комісія отримала документацію від управлінь статистики, місцевої влади м. Дніпропетровська, судів та прокуратури щодо юридичного статусу, засновників та нинішнього стану компанії: Закритого акціонерного товариства "Промислово-фінансова корпорація "Єдині енергетичні системи України" та Товариства з обмеженою відповідальністю "Торговий дім "Босфор".

Отримані Тимчасовою слідчою комісією документи свідчать, що Закрите акціонерне товариство "Промислово-фінансова корпорація "Єдині енергетичні системи України" та Товариство з обмеженою відповідальністю "Торговий дім "Босфор" були створені Тимошенко Ю.В. та членами її сім'ї, і в цих компаніях з початку діяльності до цього часу використані офшорні фірми, в тому числі з реєстрацією в Кіпрі.

Крім того, керівником Закритого акціонерного товариства з іноземними інвестиціями "Промислово-фінансова корпорація "Єдині енергетичні системи України" є Ветвицький Дмитро Олександрович (за даними, що містяться в ЄДРПОУ станом на 25 березня 2011 року), який протиправно суміщає цю посаду з посадою народного депутата України, обраного до Верховної Ради України по багатомандатному загальнодержавному округу за списками Блоку Юлії Тимошенко.

Засновники Закритого акціонерного товариства з іноземними інвестиціями "Промислово-фінансова корпорація "Єдині енергетичні системи України":

Відповідно до протоколу № 1 зборів учасників Закритого акціонерного товариства з іноземними інвестиціями "Промислово-фінансова корпорація "Єдині енергетичні системи України" від 20 жовтня 1995 року, а також до Уставного договору про **створення Закрито-**

го акціонерного товариства з іноземними інвестиціями "Промислово-фінансова корпорація "Єдині енергетичні системи України" від 20 жовтня 1995 року, засновники:

1. Компанія "United Energy International Limited",
2. Закрите акціонерне товариство "Об'єднана енергія" в особі директора Тимошенко Юлії Володимирівни,
3. Товариство з обмеженою відповідальністю "Хімнафт" в особі директора Гравца Олександра Михайлович

одногосно вирішили перетворити Українсько-кіпрське товариство з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями фірму "КУБ" **у Закрите акціонерне товариство з іноземними інвестиціями "Промислово-фінансова корпорація "Єдині енергетичні системи України"**.

Відповідно до протоколу № 2-1/95 зборів учасників Українсько-кіпрського товариства з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями фірми "КУБ" від 20 жовтня 1995 року вирішили одногосно:

- ухвалити уступки учасниками своїх часток у статутному фонді Українсько-кіпрського товариства з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями фірми "КУБ":
- компанія "Somolli Interprises Limited" уступає свою частку у розмірі 85% від статутного фонду Компанії "United Energy International Limited";

- Тимошенко Юлія Володимирівна уступає частину своєї частки у розмірі 1% від статутного фонду ЗАТ "Об'єднана енергія", а іншу частину у розмірі 4% від статутного фонду Товариству "Хімнафт" ЛТД;

- Гравець Олександр Михайлович уступає свою частку у розмірі 5% від статутного фонду Товариству "Хімнафт" ЛТД;

- Тимошенко Олександр Геннадійович уступає свою частку у розмірі 5% від статутного фонду Товариству "Хімнафт" ЛТД.

- визнати Компанію "Somolli Interprises Limited", Тимошенко Ю.В., Гравца О.М., Тимошенка О.Г. такими, що вийшли зі складу учасників, а компанію "United Energy International Limited", ЗАТ "Об'єднана енергія", Товариство "Хімнафт" ЛТД такими, що увійшли у склад учасників Українсько-кіпрського товариства з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями фірми "КУБ".

Місцезнаходження Закритого акціонерного товариства з іноземними інвестиціями "Промислово-фінансова корпорація "Єдині енергетичні системи України": Україна, 320800, м. Дніпропетровськ, вул. Батумська, 11. (на момент реєстрації).

Компанія "Промислово-фінансова корпорація "Єдині енергетичні системи України" існує до сьогодні. В жовтні-листопаді 2009 року компанія була незаконно ліквідована, але це рішення відмінено судом. Станом на 25 березня 2011 року місцезнаходження Закритого акціонерного товариства з іноземними інвестиціями "Промислово-фінансова корпорація "Єдині енергетичні системи України": м. Дніпропетровськ, вул. Писаржевського, буд 1-А.

Засновниками українсько-кіпрського товариства з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями торговий дім "Босфор" є іноземна юридична особа "SOMOLLI ENTERPRISES LIMITED", зареєстрована 17 червня 1992 року, реєстраційний сертифікат номер 49783, реєстраційною конторою міста Nicosia, яка має місцезнаходження: Surprus, Nicosia, Romanos street 1, P.O.Box 533 та фізичні особи - громадяни України:

- Тимошенко Юлія Володимирівна, паспорт: XVI-KI № 712976, виданий відділом внутрішніх справ Бабушкінського райвиконкому м. Дніпропетровська 3 травня 1993 р., домашня адреса: Україна, м. Дніпропетровськ, вул. Серова, 13, кв.5.

- Гравець Олександр Михайлович, паспорт: VII-KI № 584888, виданий відділом внутрішніх справ Жовтневого райвиконкому м. Дніпропетровська 23 червня 1979 р., домашня адреса: Україна, м. Дніпропетровськ, вул. Гулі Корольової, 14-а, кв.121.

- Тимошенко Олександр Геннадійович, паспорт: I-KI № 597858, виданий відділом внутрішніх справ Кіровського райвиконкому м. Дніпропетровська 10 червня 1976 р., домашня адреса: Україна, м. Дніпропетровськ, вул. Серова, 13, кв.5.

Місцезнаходження українсько-кіпрського товариства з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями торговий дім "Босфор": Україна, **320800, м. Дніпропетровськ, вул. Батумська, 11.**

Під час перебування Тимошенко Ю.В. на посаді Прем'єр-міністра України ТОВ "Торговий дім "Босфор" була ліквідована по справі про банкрутство за заявою Лівобережної міхрайонної державної податкової інспекції міста Дніпропетровська.

Тимчасова слідча комісія зазначає, що під час розгляду справи про банкрутство ТОВ "Торговий дім "Босфор" Міністерство оборони Російської Федерації не зверталося до суду щодо стягнення заборгованості з ТОВ "Торговий дім "Босфор", а саме Товариство не показало наявності боргів за векселями перед Міністерством оборони Російської Федерації. Фактично таким чином борги ТОВ "Торговий дім "Босфор" були списані за мовчазної згоди Міністерства оборони Російської Федерації.

Щодо належності Тимошенко Ю.В. та членам її родини компанії "SOMOLLI ENTERPRISES LIMITED" та "CORLAN ENTERPRISES LIMITED", то цей факт встановлено і доведено у рамках розслідування кримінальної справи № 29/00/0029-04 відносно Тимошенко Юлії Володимирівни, 1960р.н., порушеної Головною військовою прокуратурою Російської Федерації. Так, згідно показів Атоса Хадзімуциса - посадової особи Банку Кіпра - дійсними акціонерами компанії "Somolly Enterprises Ltd" були Тимошенко Ю.В., Тимошенко О.Г. і інші. Вони ж мали право підпису платіжних документів і право розпоряджатися рахунками компанії з 2 жовтня 1992 р. - з моменту відкриття рахунку і до 6 лютого 1997 р.

Аналогічні покази дала Катя Нікіта Стефаніду - посадова особа Центрального банку Республіки Кіпр.

Згідно клопотання про відкриття рахунку в іноземній валюті від 2 лютого 1992 року в Банку Кіпру відкрито рахунок компанії "Somolly Enterprises Ltd". Вказане клопотання підписано Тимошенко Ю.В. і Тимошенко О.Г.

Тимчасова слідча комісія використала всі надані законодавством повноваження щодо розслідування питань, поставлених Верховною Радою України. З досліджених матеріалів вбачаються ознаки злочинів у діях Тимошенко Ю.В. як під час підписання газових контрактів, так і інші. Але Тимчасова слідча комісія вичерпала свої можливості, і доведення вини чи невинуватості осіб у скоєні кримінальних злочинів потребує повноважень та засобів, якими не наділені парламентські слідчі комісії, а наділені виключно слідчі органи та суди.

Тимчасова слідча комісія зазначає, що висновки Попереднього Звіту Тимчасової слідчої комісії, затверджені постановою Верховної Ради України від 16 червня 2011 року № 3547, і направлені у Генеральну прокуратуру України, знайшли підтвердження у кримінальному обвинуваченні та вирокі суду, який визнав Тимошенко Ю.В. винною у перевищенні влади та службових повноважень (стаття 365 Кримінального кодексу України) під час незаконного втручання у газові переговори 2009 року.

Тимчасова слідча комісія спеціально дослідила кримінальне законодавство європейських країн, та відмічає, що статті, аналогічні статті 365 Кримінального кодексу України, містяться у кримінальних кодексах 11 країн-членів Європейського Союзу, а саме: Фінляндії, Чехії, Литви, Угорщини, Болгарії, Естонії, Словенії, Австрії, Словаччини, Нідерландів, Італії; а також 4 країн, які мають статус кандидатів у члени Європейського Союзу, а саме: Хорватії, Македонії, Сербії, Чорногорії. (Додаток 1)

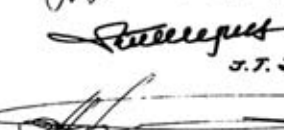
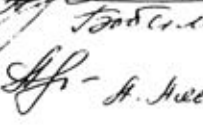
Також до звіту додаються такі документи:

1) копія листа Міністра оборони Російської Федерації А.Сердюкова від 10 червня 2011 року, адресоване Прем'єр-міністру України Азарову М.Я. щодо погашення заборгованості в сумі 405,5 млн. доларів США;

2) копія листа Міністра оборони Російської Федерації А.Сердюкова від 10 червня 2011 року, адресоване Тимчасовій слідчій комісії щодо заборгованості ПФК "ЄЕСУ";

3) копія постанови про закриття кримінальної справи від 26 грудня 2005 року.

Тимчасова слідча комісія закінчила свою роботу.

Голова Тимчасової слідчої комісії Народний депутат України	 І.Г. Богословська
Члени Тимчасової слідчої комісії Народні депутати України:	
Литвин Ю.О.	
Александровська А.О.	
Бобильов О.Ф.	
Олійник В.М.	
Надоша О.В.	
Зварич І.Т.	